Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2026)0157

EU:n kotieläintuotantoalan kestävän tulevaisuuden turvaaminen, kun otetaan huomioon tarve varmistaa ruokaturva ja tuottajien selviytymiskyky ja vastata eläintautien aiheuttamiin haasteisiin

Euroopan parlamentin päätöslauselma 30. huhtikuuta 2026 EU:n kotieläintuotantoalan kestävän tulevaisuuden turvaamisesta, kun otetaan huomioon tarve varmistaa ruokaturva ja tuottajien selviytymiskyky ja vastata eläintautien aiheuttamiin haasteisiin (2025/2053(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 38 ja 39 artiklan yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) ja sen tavoitteiden toteuttamisesta,

– ottaa huomioon jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laadittavien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta 2. joulukuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2115[1],

– ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 kumoamisesta 2. joulukuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2116[2],

– ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun asetuksen (EU) N:o 1151/2012, maustettujen viinituotteiden

---

1 EUVL L 435, 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj.
2 EUVL L 435, 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.

määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (EU) N:o 251/2014 sekä unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 228/2013 muuttamisesta 2. joulukuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2117[3],

– ottaa huomioon asetusten (EU) 2021/2115 ja (EU) 2021/2116 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevista vaatimuksista, ilmastoa, ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskevista järjestelmistä, YMP:n strategiasuunnitelmien muutoksista, YMP:n strategiasuunnitelmien tarkistamisesta sekä valvontaan ja seuraamuksiin tehtävistä poikkeuksista 14. toukokuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1468[4],

– ottaa huomioon pysyvää hiilenpoistoa, hiiliviljelyä ja hiilen varastointia tuotteisiin koskevasta unionin sertifiointikehyksen perustamisesta 27. marraskuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/3012[5],

– ottaa huomioon 19. helmikuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”Maataloutta ja elintarvikkeita koskeva visio – Maatalous- ja elintarvikealasta houkutteleva tuleville sukupolville” (COM(2025)0075),

– ottaa huomioon EU:n maatalouden tulevaisuutta koskevasta strategisesta vuoropuhelusta laaditun, 4. syyskuuta 2024 julkaistun loppuraportin ”A shared prospect for farming and food in Europe”[6],

– ottaa huomioon tarttuvista eläintaudeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta 9. maaliskuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 (”eläinterveyssäännöstö”)[7],

– ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 soveltamissäännöistä siltä osin kuin on kyse luetteloiduista taudeista ilmoittamisesta ja raportoinnista unionissa, unionin

---

3 EUVL L 435, 6.12.2021, s. 262, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2117/oj.

4 EUVL L, 2024/1468, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj.

5 EUVL L, 2024/3012, 6.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj.

6 Strategic Dialogue on the Future of EU Agriculture, https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/171329ff-0f50-4fa5-946f-aea11032172e_en?filename=strategic-dialogue-report-2024_en.pdf.

7 EUVL L 84, 31.3.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj.

seuranta- ja hävittämisohjelmien sekä taudista vapaan aseman tunnustamista koskevien hakemusten toimittamis- ja raportointimuodoista ja -menettelyistä sekä sähköisestä tietojärjestelmästä 7. joulukuuta 2020 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/2002[8],

– ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 täydentämisestä tiettyjen luetteloitujen ja uusien tautien seurantaa, hävittämisohjelmia ja taudista vapaata asemaa koskevien sääntöjen osalta 17. joulukuuta 2019 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2020/689[9],

– ottaa huomioon muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 (sivutuoteasetus)[10],

– ottaa huomioon tiettyjen zoonoosien ja niiden aiheuttajien seurannasta, neuvoston päätöksen 90/424/ETY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 92/117/ETY kumoamisesta 17. marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/99/EY[11],

– ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 täydentämisestä tiettyjen luetteloitujen tautien ehkäisemistä ja torjuntaa koskevien sääntöjen osalta 17. joulukuuta 2019 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2020/687[12],

– ottaa huomioon tuotantoeläinten suojelusta 20. heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY[13], eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta, 22. joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005[14] ja eläinten suojelusta lopetuksen yhteydessä

---

8 EUVL L 412, 8.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/2002/oj.
9 EUVL L 174, 3.6.2020, s. 211, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/689/oj.
10 EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1069/oj.
11 EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/99/oj.
12 EUVL L 174, 3.6.2020, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/687/oj.
13 EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/58/oj.
14 EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2005/1/oj.

24. syyskuuta 2009 annetun neuvoston direktiivin (EY) N:o 1099/2009[15],

– ottaa huomioon eläinlääkkeistä ja direktiivin 2001/82/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/6[16],

– ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2023 annetun neuvoston suosituksen mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi toteutettavien EU:n toimien tehostamisesta yhteinen terveys -lähestymistavan mukaisesti (2023/C 220/01)[17],

– ottaa huomioon zoonoottisten bakteerien ja indikaattoribakteerien mikrobilääkeresistenssin seurannasta ja raportoinnista sekä täytäntöönpanopäätöksen 2013/652/EU kumoamisesta 17. marraskuuta 2020 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2020/1729[18],

– ottaa huomioon 11. syyskuuta 2015 julkaistun komission tiedonannon ”Komission ohjeet mikrobilääkkeiden maltilliseen käyttöön eläinlääkinnässä” (2015/C 299/04)[19],

– ottaa huomioon 24. tammikuuta 2024 pidetyn eläintauteja käsitelleen ministerikokouksen johdosta annetut neuvoston puheenjohtajavaltion Belgian suositukset, joiden mukaan bioturvallisuudesta ja rokotuksista olisi tultava joukkoteurastuksen sijaan toteutettavien vaihtoehtoisten strategioiden peruspilareita maatiloilla esiintyvien tartuntaepidemioiden hallinnassa,

– ottaa huomioon 15. marraskuuta 2011 annetun komission tiedonannon toimintasuunnitelmasta mikrobilääkeresistenssin aiheuttamien kasvavien uhkien torjumiseksi (COM(2011)0748),

– ottaa huomioon eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta 22. joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005,

– ottaa huomioon 19. lokakuuta 2023 antamansa päätöslauselman EU:n maatilojen sukupolvenvaihdoksesta tulevaisuudessa[20],

---

15 EUVL L 303, 18.11.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1099/oj.
16 EUVL L 4, 7.1.2019, s. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj.
17 EUVL C 220, 22.6.2023, s. 1.
18 EUVL L 387, 19.11.2020, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1729/oj.
19 EUVL C 299, 11.9.2015, s. 7.
20 EUVL C, C/2024/2658, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.

– ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2023 antamansa päätöslauselman ruokaturvan ja EU:n maatalouden pitkän aikavälin selviytymiskyvyn varmistamisesta[21],

– ottaa huomioon 13. joulukuuta 2022 antamansa päätöslauselman EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisiosta – Vahvat, verkottuneet, selviytymiskykyiset ja vauraat maaseutualueet vuoteen 2040 mennessä[22],

– ottaa huomioon 24. marraskuuta 2022 antamansa päätöslauselman kotieläintuotannon ja suurpetojen suojelusta Euroopassa[23],

– ottaa huomioon 16. helmikuuta 2022 antamansa päätöslauselman tuotantoeläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön täytäntöönpanosta[24],

– ottaa huomioon 20. tammikuuta 2022 antamansa suosituksen neuvostolle ja komissiolle epäilyjä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa tapahtuneesta hallinnollisesta epäkohdasta eläinten suojelun yhteydessä unionissa ja sen ulkopuolella tapahtuvan kuljetuksen aikana koskevan tutkimuksen johdosta[25],

– ottaa huomioon eläinten suojelua kuljetuksen aikana käsittelevän tutkintavaliokuntansa 14. joulukuuta 2021 antaman lopullisen mietinnön epäilyjä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa tapahtuneesta hallinnollisesta epäkohdasta eläinten suojelun yhteydessä tapahtuvan kuljetuksen aikana koskevasta tutkinnasta,

– ottaa huomioon 10. helmikuuta 2021 antamansa päätöslauselman uudesta kiertotaloutta koskevasta toimintasuunnitelmasta[26],

– ottaa huomioon 19. lokakuuta 2023 antamansa päätöslauselman EU:n valkuaisstrategiasta[27],

– ottaa huomioon Maailman eläintautijärjestön (WOAH) normit, sellaisina kuin ne on vahvistettu maaeläinten terveyttä koskevassa säännöstössä,

– ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) raportin vuodelta 2023 maaeläinperäisestä ruoasta ja terveellisistä ruokavalioista ”Contribution of terrestrial animal source food to

---

21 EUVL C, C/2024/483, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/483/oj.
22 EUVL C 177, 17.5.2023, s. 35.
23 EUVL C 167, 11.5.2023, s. 77.
24 EUVL C 342, 6.9.2022, s. 45.
25 EUVL C 336, 2.9.2022, s. 20.
26 EUVL C 465, 17.11.2021, s. 11.
27 EUVL C, C/2024/2657, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2657/oj.

healthy diets for improved nutrition and health outcomes – An evidence and policy overview on the state of knowledge and gaps”,

– ottaa huomioon toukokuussa 2025 hyväksytyn eläinrokotteita koskevan WOAH:n julkilauselman nro 29 ”Veterinary Vaccines and Vaccination: from science to action – reflections for change”,

– ottaa huomioon 8. joulukuuta 2021 hyväksytyn Euroopan talous- ja sosiaalikomitean (ETSK) tiedonannon laajaperäisen karjankasvatuksen ja eloperäisten lannoitteiden hyödyistä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman yhteydessä,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

– ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A10-0088/2026),

A. ottaa huomioon, että kotieläintuotantoala on jo pitkään ollut EU:n maatalouden olennainen pilari erityisesti maaseutualueilla ja että sen osuus EU:n taloudesta on merkittävä ja ainutlaatuinen; ottaa huomioon, että kotieläintuotannon ja -tuotteiden arvo oli 214,3 miljardia euroa vuonna 2023 eli 40 prosenttia EU:n maatalouden kokonaistuotoksesta kyseisenä vuonna, ja toteaa, että kasvintuotannon kannattavuus ja kestävyys ovat riippuvaisia kestävästä kotieläintuotannosta;

B. ottaa huomioon, että kotieläintuotannon arvoketju on pitkä ja monimutkainen ja että siihen osallistuu monia toimijoita eläinjalostus- ja rehualojen ja eläinten terveyttä koskevien alojen toimijoista kotieläintuottajiin ja eläintuotantoon liittyvän jalostusteollisuuden (maidon- ja lihanjalostus, eläinten rehu, eläimistä saatavat sivutuotteet) toimijoihin, ja että kotieläintuotanto on keskeinen ala EU:ssa innovoinnin, liikevaihdon ja työllisyyden näkökulmasta;

C. ottaa huomioon, että tuottajien tulot voidaan turvata eläinperäisistä tuotteista maksettavilla asianmukaisilla hinnoilla ja alueellisilla arvoketjuilla; ottaa huomioon, että kotieläintuotantomaatalouden arvoketjuun kuuluu monenlaisia toimijoita teurastusta edeltäviltä aloilta, kuten jalostus- ja rehualoilta ja eläinten terveyttä koskevilta aloilta, aina kotieläintuottajiin ja teurastuksen jälkeisen jalostusteollisuuden toimijoihin, ja että tuotantoala on keskeinen EU:ssa liikevaihdon ja työllisyyden näkökulmasta ja edistää merkittävästi ruokaturvaa sekä suvereniteettia ja proteiiniomavaraisuutta;

D. katsoo, että paikalliset teurastamorakenteet voivat tuoda huomattavaa alueellista lisäarvoa, lyhentää toimitusketjuja ja vähentää lihavalmisteiden kuljetuksesta syntyviä päästöjä, koska alueelliset teurastamot pystyvät paremmin täyttämään yksittäisten alueiden erityiset markkinavaatimukset ja voivat tukea tarveperusteista tuotantoa;

E. ottaa huomioon, että kotieläintuotanto on ratkaisevan tärkeää monille Euroopan alueille, joista useimpia uhkaa väestökato; ottaa huomioon, että 58 prosentilla eurooppalaisista tiloista pidetään eläimiä; ottaa huomioon, että sekatilojen ja erikoistuneiden kotieläintuotantotilojen osuus eurooppalaisista tiloista on 40,9 prosenttia ja että eurooppalaiset kotieläintuotantotilat työllistävät noin neljä miljoonaa ihmistä (palkansaajat ja itsenäiset yrittäjät); ottaa huomioon, että viimeksi kuluneiden 20 vuoden aikana EU:n maatalousyrittäjien määrä on vähentynyt 37 prosenttia ja heidän tulonsa hehtaaria kohti ovat laskeneet 12 prosenttia;

F. ottaa huomioon, että kotieläintuotanto on monilla EU:n alueilla, kuten vuoristo-, sisämaa- ja maaseutualueilla sekä useilla syrjäisimmillä alueilla, ainoa kannattava taloudellinen toimintamuoto ja että sillä on keskeinen asema väestökadon ehkäisemisessä ja biologisen monimuotoisuuden, perinnemaisemien säilyttämisen ja muun paikallisen taloudellisen toiminnan edistämisessä; ottaa huomioon, että syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevan ohjelman (POSEI) määrärahoja on mukautettava niin, että otetaan huomioon inflaation aiheuttama arvonalenema, jotta sen tehtävä maatalousyrittäjien ja kotieläintuottajien tukena tulee hoidettua;

G. ottaa huomioon, että koko kotieläintuotannon ala tuottaa ilmasto- ja ympäristöhyötyjä sitomalla hiiltä, sääntelemällä vesivirtoja ja parantamalla veden laatua, suojelemalla biologista monimuotoisuutta, ehkäisemällä metsäpaloja, saamalla väestön pysymään maaseutualueilla ja ylläpitämällä monimuotoisia ja avoimia maisemia erityisesti epäsuotuisilla alueilla ja vuoristoalueilla;

H. ottaa huomioon, että yksimahaiset lajit, kuten siat ja siipikarja, aiheuttavat vähemmän kasvihuonekaasupäästöjä, koska niiden rehunkäyttökyky on tehokas, ja että ne voivat lisäksi edistää kiertotaloutta, koska niiden rehussa käytetään jätevirtatuotteita, ja niiden lantaa voidaan käyttää luonnollisena lannoitteena kasvintuotannossa; katsoo, että useiden eurooppalaisten kotieläintuotantomallien genetiikkaan, teknologiaan, innovointiin ja tietämykseen liittyvä ilmastotehokkuus on ratkaisevan tärkeää maailmanlaajuisen tuotannon ja sen kestävyyden kannalta;

I. ottaa huomioon, että EU on maailman toiseksi suurin lihantuottaja Kiinan jälkeen ja ennen Yhdysvaltoja ja että kotieläintuotantojärjestelmillä on suuri merkitys EU:n taloudelle, kaupalle ja näihin liittyville työpaikoille ja niissä noudatetaan maailman tiukimpia eläinten hyvinvointia, tehokkuutta ja kestävyyttä koskevia normeja;

J. ottaa huomioon, että sianliha ja siipikarja kattavat merkittävän osan EU:ssa tuotetusta lihasta, millä on keskeinen merkitys ruokaturvan varmistamisessa, kohtuuhintaisten tuotteiden tarjoamisessa eurooppalaisille kuluttajille ja monien tuottajien toimeentulon

ylläpitämisessä; ottaa huomioon, että merkittävimmät parannukset kestävyyteen voidaan saavuttaa parantamalla perinteisten järjestelmien kestävyyttä, mikä hyödyttää laajaa kuluttajapohjaa, kuten pienituloisia kuluttajia, ja auttaa varmistamaan, että eläinproteiinit pysyvät kohtuuhintaisina ja kaikkien EU:n kansalaisten saatavilla;

K. ottaa huomioon, että vuonna 2023 EU:ssa oli 133 miljoonaa sikaa, 74 miljoonaa nautaa, 58 miljoonaa lammasta, 11 miljoonaa vuohta ja arviolta 1,63 miljardia siipikarjaan kuuluvaa lintua;

L. ottaa huomioon, että vuonna 2023 EU tuotti 40,7 miljoonaa tonnia lihaa, josta 50 prosenttia oli sianlihaa, 32 prosenttia siipikarjanlihaa, 15 prosenttia naudanlihaa sekä yksi prosentti lampaan- ja vuohenlihaa;

M. ottaa huomioon, että EU on maailman suurin lehmänmaidon tuottaja ja sen osuus maailman maidontarjonnasta on yli 20 prosenttia, ja että EU on johtavassa asemassa kansainvälisessä maitotuotteiden kaupassa ja sen osuus maitotuotteiden viennistä maailmassa on yli 30 prosenttia;

N. ottaa huomioon, että EU:n eläinperäisten tuotteiden nettovienti on yli kolminkertaistunut vuodesta 2000 ja oli 37,8 miljardia euroa vuonna 2024 (pois lukien yhteisön sisäinen kauppa) tilanteessa, jossa lihan, maitotuotteiden ja munien maailmanlaajuisen kysynnän odotetaan kasvavan 25–50 prosenttia vuoteen 2050 mennessä FAO:n viimeisimpien ennusteiden mukaan[28];

O. ottaa huomioon, että EU:hun tuotiin vuonna 2023 lähes 900 000 tonnia siipikarjanlihaa, yli 340 000 tonnia naudanlihaa ja noin 150 000 tonnia lampaanlihaa;

P. ottaa huomioon, että maantieteellisellä merkinnällä varustettujen eläinperäisten tuotteiden osuus kaikista EU:n maantieteellisistä merkinnöistä on lähes 20 prosenttia ja että ne tuovat merkittävää lisäarvoa maaseudun elinkeinoelämälle, mikä osoittaa, ettei niillä ole vain taloudellista merkitystä, vaan myös arvoa EU:n ruokakulttuurille;

Q. ottaa huomioon, että muihin tekijöihin kuin hintaan, esimerkiksi tuoteturvallisuuteen, jäljitettävyyteen ja laatuun liittyviin tiukkoihin normeihin, perustuva kilpailukyky on EU:n kotieläintuotannon keskeinen piirre, mutta sen seurauksena alan kustannukset ja tuotteiden hinnat ovat korkeammat EU:n kauppakumppaneihin verrattuna; ottaa huomioon, että EU:n korkeiden ympäristö- ja elintarviketurvallisuusstandardien ja eläinten hyvinvointia koskevien standardien ylläpitäminen vaikuttaa EU:n kotieläintuotannon

---

28 FAO, ”The future of food and agriculture – Alternative pathways to 2050”, https://www.fao.org/global-perspectives-studies/resources/detail/en/c/1157074/.

kansainväliseen kilpailukykyyn ja edellyttää siksi erityistä huomiota kauppasopimusneuvotteluissa ja näiden sopimusten solmimisessa;

R. ottaa huomioon, että kotieläintuottajat joutuvat kantamaan lainsäädännöstä aiheutuvan taakan, koska sen noudattamisesta aiheutuu kustannuksia, ja että toistuvista lakimuutoksista aiheutuu epävarmuutta, kun on kyse kalliiden investointien tekemisestä; ottaa huomioon, että vakaa lainsäädäntökehys on eurooppalaisille tuottajille olennainen tae heidän pyrkiessään tekemään ennakkosuunnitelmia sekä pitämään yllä ja lisäämään tuotantokykyään;

S. ottaa huomioon, että EU:n maatalouden menekinedistämispolitiikalla on keskeinen asema korkealaatuisten eurooppalaisten maatalouselintarvikkeiden, myös eläinperäisten tuotteiden, näkyvyyden ja kilpailukyvyn lisäämisessä niin sisämarkkinoilla kuin kansainvälisissä yhteyksissäkin; katsoo, että tämä politiikka ja sen tukema vienti keskeisille markkinoille ovat tärkeitä edistäviä tekijöitä tuottajien tulojen parantamisen kannalta ja mahdollistavat sen, että he voivat panostaa enemmän maatilojensa nykyaikaistamiseen;

T. ottaa huomioon, että tuotantoeläinten määrä, tila- ja laumakoko, alakohtainen erikoistumisaste, tuotantointensiteetti mitattuna eläinyksikköjen määrällä hehtaaria kohden ja laidunten osuus käytössä olevasta maatalousmaasta vaihtelevat suuresti jäsenvaltiosta toiseen ja jäsenvaltioiden sisällä eri alueilla;

U. ottaa huomioon, että kotieläintuotantoon ja erityisesti pieniin ja keskisuuriin maatiloihin kohdistuu tällä hetkellä useita taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia haasteita;

V. ottaa huomioon, että kotieläinten lukumäärä on vähentynyt viime vuosikymmenen aikana ja että Eurostatin tilastojen mukaan vuosina 2014–2024 sikojen määrä väheni 8,1 prosenttia, nautaeläinten 8,7 prosenttia, erityisesti neljän viime vuoden aikana, lampaiden 9,4 prosenttia ja vuohien 16,3 prosenttia; ottaa huomioon, että ainoa poikkeus on siipikarja-ala, jolla määrät ovat kasvaneet;

W. ottaa huomioon, että komissio korostaa maatalous- ja elintarvikevisiossaan, että kotieläintuotantoalalle tarvitaan pitkän aikavälin visio, ja on käynnistänyt kotieläintuotantoa koskevan toimintalinjan, jossa selvitetään EU:n kilpailukykyisen ja kestävän kotieläintuotantoalan toimintatapoja;

X. ottaa huomioon, että kun eläinperäisiä tuotteita käytetään Maailman terveysjärjestön suuntaviivojen mukaisesti, ne edistävät tasapainoista ja ravitsevaa ruokavaliota tarjoamalla vakaan lähteen olennaisille ravintoaineille, kuten korkealaatuisille proteiineille, vitamiineille ja kivennäisaineille;

Y. ottaa huomioon, että eläinperäisen proteiinin kulutuksen odotetaan kasvavan maailmanlaajuisesti seuraavien 30 vuoden aikana, mikä

yhdessä maailman väestön kasvun kanssa johtaa kysyntämäärien merkittävään nousuun; katsoo, että EU:n kotieläintuotanto, joka on korkealaatuisen, paikallisesti tuotetun proteiinin olennainen lähde, olisi tunnustettava strategiseksi pilariksi EU:n proteiiniomavaraisuuden vahvistamisessa ja taloudellisen kestävyyden, strategisen riippumattomuuden ja yhteiskuntavastuun edistämisessä;

Z. katsoo, että on olennaisen tärkeää, että EU, joka on yksi tehokkaimmista eläinproteiinin tuottajista kasvihuonekaasupäästöjen osalta, säilyttää kykynsä tuottaa eläinproteiinia kestävästi, koska EU:n sisäisen tuotannon väheneminen tai tuotannon siirtyminen alueille, joilla on tehottomammat järjestelmät, johtaisi todennäköisesti suurempiin maailmanlaajuisiin kasvihuonekaasupäästöihin;

AA. ottaa huomioon, että komission mukaan EU on raakaproteiinilähteiden osalta vain 75-prosenttisesti omavarainen ja että se on edelleen yli 70-prosenttisesti riippuvainen tuonnista kasviproteiinitarpeen suhteen (kuten soijajauho ja muut öljysiementuotteet), mikä altistaa Euroopan maatalousalan merkittäville haavoittuvuuksille, muun muassa geopoliittiselle epävakaudelle, kaupan rajoituksille ja toimitusketjun häiriöille;

AB. ottaa huomioon, että kotieläintuottajien määrä vähenee nopeasti taloudellisten vaikeuksien, etenkin rajallisen kannattavuuden, alan heikon houkuttelevuuden, vektori- ja muiden eläintautien leviämisestä aiheutuvien haasteiden ja huomattavan riittämättömän sukupolvenvaihdoksen vuoksi; ottaa huomioon, että EU:ssa on kriittinen pula erityisesti kotieläimiin erikoistuneista eläinlääkäreistä; ottaa huomioon, että tuottajien luopuminen kotieläintuotannosta liittyy myös usein tuotannon keskittymiseen suurille tiloille ja maatalousalalla toimimattomien naapureiden painostukseen, myös siihen, että vastustetaan kotieläin- ja maataloustuotantoon liittyviä ”haittoja”, kuten hajuja, melua ja pölyä;

AC. katsoo, että tässä taustaa vasten on tärkeää parantaa alan houkuttelevuutta tulotuen, byrokratian yksinkertaistamisen ja erityisten kannustimien sekä maaseudun elinolosuhteiden parantamisen avulla, jotta voidaan varmistaa kotieläintuotannon elinvoimaisuus ja auttaa varmistamaan EU:n alueellinen yhteenkuuluvuus;

AD. ottaa huomioon, että yksi suurimmista haasteista Euroopan kotieläintuotannon alalla on nuorten ja uusien kotieläintuottajien sekä työvoiman puute; ottaa huomioon, että siksi onkin tarpeen edistää tilojen perustamista ja niiden toiminnan siirtymistä tarjoamalla kohdennettuja käynnistystukia ja torjumalla samalla kotieläintuottajien ylivelkaantumista; ottaa huomioon, että maataloudesta saatavat tulot eivät riitä houkuttelemaan alalle osaavaa työvoimaa;

AE. ottaa huomioon, että EU:n kotieläintuotantoalalla työskentelee enemmän naisia kuin koskaan aikaisemmin, ja katsoo, että heidän aktiivista osallistumistaan olisi tuettava ja edistettävä ja heidän panoksensa olisi otettava paremmin huomioon;

AF. ottaa huomioon, että maatalouselintarvikeosuuskunnat ovat sellaisten kotieläintuottajien perustamia yrityksiä, jotka päättävät yhdistää voimansa markkinoidakseen tuotteitaan yhdessä, tehdäkseen yhteisiä investointeja, joilla luodaan lisäarvoa jäsenille, ja tarjotakseen palveluja ja rahoitusta, joita olisi muuten hyvin vaikea saada;

AG. ottaa huomioon, että suorien tukien ja kokonaistukien osuus, investointituki mukaan lukien, muodostaa huomattavan osan kotieläintalouden ja sekaviljelyn nettotuloista, mikä korostaa niiden olennaista roolia; katsoo, että YMP-tuki ei riitä pysäyttämään tuotannon ja tuottajien määrän vähenemistä ja houkuttelemaan nuoria kotieläintuotantoon ja että siksi on tärkeää täydentää tuottajien sekä markkinoilta että julkisesta tuesta peräisin olevia tuloja monipuolistamisen, kuten maatilamatkailun laajentamisen, ja riskinhallintavälineiden avulla, jotta voidaan parantaa heidän kilpailukykyään, toimintansa kannattavuutta ja pitkän aikavälin selviytymiskykyään;

AH. ottaa huomioon, että vaikka hinta on edelleen keskeisin ratkaiseva tekijä ostopäätöksissä, kestävyyteen ja terveyteen liittyvien huolenaiheiden odotetaan kuitenkin ottavan näkyvämmän aseman siinä ja muokkaavan jatkossa lihan ja maitotuotteiden tuotantomalleja ja kulutustottumuksia EU:ssa;

AI. ottaa huomioon, että eläinten hyvinvointi on avainasemassa kotieläintuotannon tulevaisuuden kannalta, ja katsoo, että tuotantoa on kehitettävä kotieläinten elinolojen parantamiseksi; katsoo, että eläinten hyvinvointia koskevien kuluttajien odotusten ja suljettuja eläinsuojajärjestelmiä koskevan asennemuutoksen olisi toimittava kannustimena sellaisten investointien lisäämiseksi, joita tarvitaan parempien ympäristöolosuhteiden tarjoamiseksi eläimille, edellyttäen, että mahdolliset lisävaatimukset perustuvat tieteelliseen näyttöön ja että niihin liitetään asianmukainen korvaus aiheutuneista lisäkustannuksista ja asianmukaisia taloudellisia kannustimia;

AJ. ottaa huomioon, että EU:lla on maailman kunnianhimoisimmat eläinten hyvinvointia koskevat normit, jotka heijastavat EU:n sitoutumista entistä eettisempään ja kestävämpään tuotantoon; katsoo, että eläinten hyvinvoinnin käsitettä olisi tulkittava ja sovellettava tavalla, joka on mukautettu tuotantojärjestelmien todellisiin olosuhteisiin sekä jäsenvaltioiden ja alueiden maataloudellisiin, ilmastollisiin, sosioekonomisiin ja alueellisiin olosuhteisiin, jotka voivat vaihdella suuresti;

AK. katsoo, että vaatimukset kotieläintalouden ympäristövaikutusten, erityisesti kasvihuonekaasupäästöjen, lieventämisestä, eläinten hyvinvoinnin parantamisesta ja siirtymisestä vähemmän intensiiviseen tuotantoon eivät saisi johtaa elintarviketuotannon vähenemiseen ja niillä olisi varmistettava vakaat tuotantotasot ja hyvät tulot tuottajille, koska eläinproteiinin kulutuksen odotettu maailmanlaajuinen kasvu tarjoaa EU:lle mahdollisuuden asemoida itsensä maailmanlaajuiseksi johtajaksi ilmasto- ja eläinystävällisessä maataloudessa viemällä tietämystä, teknologiaa ja parhaita käytäntöjä kumppanimaihin;

AL. ottaa huomioon, että kotieläintuotanto, erityisesti märehtijöiden tuotanto, on ainoa kannattava tapa hyödyntää tiettyä osaa maatalousmaasta (etenkin pysyvää nurmea) elintarviketuotantoon ja parantaa ruokaturvaa; katsoo, että EU:n siirtyminen kestäviin maatalousmalleihin edistää tutkimusta, innovointia, investointeja ja työllisyyttä sekä EU:ssa että sen ulkopuolella;

AM. katsoo, että on tärkeää sisällyttää kiertotalous paremmin kehittymässä olevaan biotalouteen ja optimoida raaka-aineiden ja johdettujen tuotteiden käyttö niin, että voidaan tuottaa sivutuotteita, hyödyntää uusia energialähteitä, kuten biokaasua, ja lujittaa EU:n energiaomavaraisuutta; ottaa huomioon, että näillä toimenpiteillä, jotka eivät saa johtaa maatilojen hallinnollisen rasituksen lisäämiseen, luodaan tuottajille lisätulonlähteitä ja uusia työmahdollisuuksia;

AN. ottaa huomioon, että kotieläintuotanto on olennainen osa kiertotaloutta ja palvelee EU:n ruokaturvaa sekä energiasiirtymää ja ekologista siirtymää; ottaa huomioon, että EU:n kotieläintuotantojärjestelmät, jotka ovat erittäin riippuvaisia lannoitteiden ja rehun tuonnista EU:n ulkopuolisista maista, tarvitsevat kannustimia, joiden avulla ne voivat lihantuotannon ensisijaista tavoitetta vaarantamatta tarjota täydentävän valikoiman tuotteita ja palveluja, jotka tarjoavat tuottajille lisätuloja, mukaan lukien uusiutuvan energian tuotanto, kuten biokaasu ja biometaani, tärkeät ja orgaaniset lannoitteet, kotieläintuotannon ekosysteemipalvelut ja hyödykkeet laajemmalle teollisuudelle EU:n biotalousstrategian mukaisesti;

AO. toteaa, että eurooppalaisten maatalousjärjestelmien moninaisuus on strateginen etu ja tarjoaa valtavia mahdollisuuksia EU:n energiasiirtymälle ja ekologiselle siirtymälle; ottaa huomioon, että kotieläintuotannolla voi olla keskeinen asema EU:n ilmastotavoitteiden sekä Euroopan energialähteiden yhdistelmän hiilestä irtautumista koskevien tavoitteiden saavuttamisessa, erityisesti hyödyntämällä lietelantaa;

AP. ottaa huomioon, että kotieläintuotantotilojen tuottama lanta edistää maaperän hedelmällisyyttä tuottamalla orgaanista ainesta ja välttämättömiä ravinteita ja että lantaa voidaan myös muuntaa

biokaasuksi metaanintuottolaitosten kautta myös tilatasolla ja sillä voidaan korvata fossiilisia energialähteitä sekä vähentää riippuvuutta niistä ja EU:n riippuvuutta lannoitteista, joita tuodaan EU:n ulkopuolisista maista; ottaa huomioon, että uusiutuvan energian tuotannon lisäksi metanaatioprosessi tuottaa myös sivutuotteena lietettä, jota kotieläintuottajat hyödyntävät luonnollisena lannoitteena ja josta voidaan saada RENURE-tuotteita, ja että molemmat näistä edistävät kiertotaloutta kotieläintuotantoalalla;

AQ. ottaa huomioon, että kulutustottumusten muuttuminen vaikeassa markkinatilanteessa edellyttää nopeita toimia, jotta varmistetaan eläinperäisten elintarvikkeiden nimien suojaaminen EU:n tasolla;

AR. ottaa huomioon, että monissa osissa Eurooppaa tietyt suurpedot, erityisesti sudet ja karhut, laajentavat reviiriään tai siirtyvät takaisin aiemmille elinalueilleen, minkä vuoksi syntyy yhteentörmäyksiä ihmisen toiminnan, erityisesti lampaiden ja karjan laajaperäisen laiduntamisen, kanssa; ottaa huomioon, että paimentolaiset ja muut kotieläintuottajat joutuvat vastaamaan eläintensä saaliiksi joutumisesta aiheutuvista huomattavista kustannuksista, kuten ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä, menetettyjen eläinten korvaamisesta, ylimääräisestä eläinlääkinnällisestä hoidosta ja tiineyden päättymisestä johtuvista menetyksistä aiheutuvista kustannuksista; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden ja alueiden välillä on suuria eroja tuottajien tukitoimenpiteissä, joita joissakin tapauksissa ei ole lainkaan, ja että myös korvauksiin ja sopeutumiseen käytettävissä olevien julkisten varojen määrä vaihtelee alueittain ja maittain;

AS. ottaa huomioon, että eläintaudit ja erityisesti tarttuvat taudit ja ihmisiin tarttuvat taudit (zoonoosit) voivat aiheuttaa vakavia sosiaalisia, taloudellisia ja ympäristöllisiä vahinkoja ja joissakin tapauksissa uhata ihmisten terveyttä;

AT. ottaa huomioon, että kaikki tuotantoketjun haarat yhdistyvät teurastamossa, minkä vuoksi alueellisilla teurastamorakenteilla voi olla myönteinen vaikutus jäljitettävyyteen, tautien ehkäisyyn ja eläinten hyvinvointiin; katsoo, että siksi on tarpeen tukea teurastamojen perustamista ja kehittämistä YMP-varoista ja muista varoista, jotta voidaan elvyttää paikallista taloutta, luoda työpaikkoja ja vahvistaa lyhyitä toimitusketjuja;

AU. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos vaikuttaa todennäköisesti uusien eläintautien ilmaantumiseen ja nykyisten tautien esiintyvyyteen ja niiden maantieteelliseen levinneisyyteen, ja erityisesti vektorivälitteisten tautien, kuten sinikielitaudin ja Länsi-Niilin viruksen, esiintyvyyteen ja maantieteelliseen levinneisyyteen, mikä korostaa ennakoivien eläinlääkinnällisten strategioiden tarvetta; ottaa huomioon, että tilannetta pahentaa pula kotieläimiin erikoistuneista eläinlääkäreistä ja että se vaikuttaa

ennaltaehkäisevään eläinlääkinnälliseen hoitoon, varhaiseen havaitsemiseen ja tautien nopeaan torjuntaan;

AV. ottaa huomioon, että EU:n maatilajärjestelmien haavoittuvuus on noussut esiin, kun viime aikoina on ollut eläintautiepidemioita ja kun taudit, kuten nautatuberkuloosi, afrikkalainen sikarutto, Lumpy skin -tautiviruksen aiheuttama tartunta, sinikielitauti, lintuinfluenssa, suu- ja sorkkatauti, epitsoottinen verenvuototauti ja naudan tarttuva rinotrakeiitti ovat yleistyneet ja kotieläimiin erikoistuneiden eläinlääkäreiden määrä on vähentynyt, ja toteaa, että ilman viimeksi mainittuja on mahdotonta torjua eläintauteja ja taata eläinten hyvinvointi; ottaa huomioon, että tämä haavoittuvuus on näkynyt tuhoisina vaikutuksina tuotantotasoihin, mikä on vaikuttanut tuottajien mielenterveyteen stressin, ahdistuneisuuden ja emotionaalisen kuormituksen vuoksi;

AW. ottaa huomioon, että eläintautien ehkäiseminen rokotuksilla, jos niitä vaan on saatavilla, on joissakin tapauksissa olennaisen tärkeää, jotta voidaan välttää rajuja mutta väistämättömiä torjuntatoimenpiteitä, kuten joukkoteurastuksia; ottaa huomioon, että tiettyjen eläintautien ehkäisy-, torjunta- ja hävittämistoimenpiteiden sisämarkkinaohjelmasta maksettava rahoitus ei riitä auttamaan tuottajia ja jäsenvaltioita uusien eläintautien hallinnassa;

AX. ottaa huomioon, että eläintautien aiheuttamat uhat ovat erittäin merkittäviä EU:n eläinten ja eläinperäisten tuotteiden kansainvälisen kaupan kannalta ja edellyttävät, että EU:n kauppakumppanit tunnustavat alueellistamista koskevan EU:n järjestelmän, joka on vahvistettu WOAH:n normien ja Maailman kauppajärjestön (WTO) periaatteiden mukaisesti tautien torjumiseksi ja/tai turvallisen kaupan ylläpitämiseksi rajoittamalla kauppaa tautialueilta ja välttäen samalla tarpeettomia kaupan esteitä ja häiriöitä sellaisilta alueilta, joilla tautia ei esiinny;

AY. katsoo, että vaikka rokotukset ovat tehokas väline ehkäistä eläintautien leviämistä, niitä on käytetty EU:n jäsenvaltioiden ja EU:n ulkopuolisten maiden välisen kaupan rajoittamisen välineenä eikä niinkään sen helpottamisessa;

AZ. ottaa huomioon, että EU:n kokonaisvaltainen lähestymistapa eläintautien torjuntaan koostuu useista osatekijöistä, joita ovat kunkin taudin seurannassa käytössä olevat erityiset torjuntatoimenpiteet, EU:n rahoitusosuus, ilmoitusjärjestelmä, EU:n kriisiryhmä, jäljitettävyysjärjestelmä ja tiettyihin tauteihin erikoistuneet EU:n vertailulaboratoriot;

BA. ottaa huomioon, että mikrobilääkeresistenssi, joka sisältyy yhteinen terveys -lähestymistapaan, joka kattaa ihmisten terveyden, eläinten terveyden, kasvien terveyden ja ympäristön, on yksi komission heinäkuussa 2022 yksilöimistä kolmesta ensisijaisesta terveysuhasta ja sillä on merkittävä sosioekonominen vaikutus maatalousalaan,

koska se lisää sairastuvuutta ja kuolleisuutta eläimissä ja vaarantaa eläinten terveyden ja hyvinvoinnin ja sitä kautta kotieläintuotannon tuottavuuden; ottaa huomioon, että YMP:stä ja muista EU-ohjelmista olisi tuettava bioturvallisuuden parantamista kotieläintiloilla, ennaltaehkäisevien rokotusten edistämistä, kotieläinkasvattajille annettavaa koulutusta ja teknistä tukea sekä tehokkaiden ja kohtuuhintaisten vaihtoehtojen tutkimista ja kehittämistä mikrobilääkkeiden käytölle tuotantoeläimissä;

BB. ottaa huomioon, että ensimmäisessä eläimille tarkoitettujen mikrobilääkkeiden myyntimääriä ja käyttöä käsittelevässä vuosiraportissa (ESUAvet 2023)[29] osoitetaan, että noin puolet vuoteen 2030 mennessä asetetusta mikrobilääkkeiden myynnin 50 prosentin vähennystavoitteesta oli jo saavutettu vuonna 2023, mutta varoitetaan, että eläintautien lisääntyminen ja koordinoidun rokotuksia, varhaista seurantaa, bioturvallisuutta sekä yleistä tautien ehkäisyä ja niihin varautumista koskevan EU:n toimintatavan puuttuminen voisivat heikentää tätä myönteistä kehitystä;

BC. ottaa huomioon, että eläinten terveyttä koskevassa EU:n säädöksessä vahvistetaan oikeudellinen kehys, jolla yhdenmukaistetaan sääntöjä, joita sovelletaan alalla EU:n sisäiseen kauppaan, eläinten ja tuotteiden saapumiseen EU:hun, tautien hävittämiseen, eläinlääkinnällisiin tarkastuksiin, taudeista ilmoittamiseen ja eri eläinlajeihin liittyvään taloudelliseen tukeen;

BD. toteaa, että tarttuvia eläintauteja koskeva nykyinen lainsäädäntö sisältää kattavan joukon seurantaa, hävittämisohjelmia ja taudista vapaata asemaa koskevia säännöksiä, ja siinä edellytetään, että jäsenvaltiot laativat luettelon vyöhykkeistään ja alueistaan, joilla on taudista vapaa asema, ja pitävät sitä ajan tasalla, eläinlääkkeitä koskevan nykyisen lainsäädännön mukaisesti, joka mahdollistaa rokotteiden ja muiden eläinten terveystuotteiden sallimisen; ottaa huomioon, että tämä lainsäädäntö muodostaa eläintautien ehkäisyn ja hallinnan ytimen EU:ssa;

BE. katsoo, että kunkin eläintaudin ehkäisy- ja valvontatoimenpiteet olisi räätälöitävä sen epidemiologisen profiilin, seurausten ja EU:ta koskevan maantieteellisen levinneisyyden mukaan;

BF. toteaa, että varhainen havaitseminen ja selkeä taudeista ilmoittamisen ja raportoinnin ketju ovat tehokkaan torjunnan olennaisia edellytyksiä; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan

---

29 Euroopan lääkevirasto, ”European sales and use of antimicrobials for veterinary medicine”, 31. maaliskuuta 2025, https://www.ema.europa.eu/en/documents/report/european-sales-use-antimicrobials-veterinary-medicine-annual-surveillance-report-2023_en.pdf.

välittömästi kaikista tautitapauksia koskevista epäilyistä tai vahvistuksista,

BG. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää varmistaa EU:ssa yhdenmukaiset edellytykset taudeista ilmoittamiselle ja raportoinnille, jotta säilytetään tasapuoliset toimintaedellytykset jäsenvaltioiden välillä ja vältetään kilpailun vääristyminen; ottaa huomioon, että komissiolla on valtuudet laatia luettelo taudeista, joista on ilmoitettava ja raportoitava EU:ssa, samoin kuin vahvistaa taudeista ilmoittamista ja raportointia eläintautitietojärjestelmän (ADIS) kautta varten tarvittavat menettelyt ja muodot;

BH. toteaa, että vuonna 2012 Manner-Euroopassa oli suurpetoja arviolta 9 000 ilvestä, 17 000 karhua, 1 250 ahmaa ja 12 000 sutta; toteaa, että EU:ssa ei ole yhtenäistä ja ajantasaista arviota suurpetojen määristä;

Yleistä

1. pitää myönteisenä ja tukee komission aloitetta laatia sen maatalous- ja elintarvikevisiossa mainittu kotieläintuotantoa koskeva toimintalinja, jotta voidaan määrittää ja kehittää asianmukaisia toimenpidepaketteja kotieläintuotannon tukemiseksi ja sen kilpailukyvyn kohentamiseksi kohdennetuilla ja alueellisilla ratkaisuilla yhden yleispätevän toimintapolitiikan sijaan ja ottaa samalla ruokaturvan, selviytymiskyvyn ja eläintautien hallinnan lisäksi huomioon myös ilmaston-, luonnon- ja eläintensuojelu; korostaa, että kotieläintuotannon monimuotoisuus. lajien tarpeet ja paikallisten olosuhteiden väliset erot edellyttävät ratkaisuja, jotka on räätälöity kansalliseen, alueelliseen tai seutukunnalliseen mittakaavaan; kehottaa komissiota toteuttamaan erityisiä toimenpiteitä kotieläintuotannon osalta vuoristoalueilla, syrjäisillä alueilla ja epäsuotuisilla alueilla;

2. ilmaisee huolensa aloitteista tai lainsäädäntöehdotuksista, jotka rajoittavat kotieläintuotantoa suorilla tai välillisillä toimenpiteillä; korostaa, että kotieläintuotantoalaan ei pitäisi soveltaa raskasta teollisuutta varten suunniteltua sääntelyjärjestelmää;

3. kehottaa komissiota perustamaan – EU:n kotieläintuotantoa koskevan toimintalinjaa koskevan työn pohjalta – kotieläintuotantoa käsittelevän korkean tason työryhmän viinialan korkean tason työryhmän mallin mukaisesti ja ottamaan mukaan kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät, mukaan lukien tuottajat, jäsenvaltioiden kotieläintuotantoalan, tiedeyhteisön ja eläinlääkintäalan edustajat, niitä edustavat järjestöt ja asiaankuuluvat eläinten terveyttä käsittelevät järjestöt, teollisuuden edustajat ja paikallisviranomaisten edustajat; huomauttaa, että tämän ryhmän kokoonpanon olisi heijastettava EU:n alueiden moninaisuutta siten, että siinä on edustettuna tasapainoisesti erilaiset alueelliset olosuhteet, mukaan lukien alueet, joilla on paljon kotieläimiä;

4. katsoo, että tässä jäsenvaltiot ja sidosryhmät yhteen tuovassa korkean tason ryhmässä olisi pohdittava kotieläintuotantoalan haasteita ja tarjottava konkreettisia ja sosiaalisia ratkaisuja, jotka perustuvat erityisesti tällä alalla tehtyyn tutkimukseen; kehottaa käymään avointa ja rakentavaa vuoropuhelua kaikkien sidosryhmien välillä, jotta voidaan edistää yhteistyötä, kehittää käytännön ratkaisuja ja varmistaa tosiasioihin perustuva viestintä kotieläintuotannosta; katsoo, että näissä ratkaisuissa olisi puututtava erityisesti tuotannon siirtymiseen Euroopan ulkopuolelle ja sukupolvenvaihdokseen sekä mahdollistettava kotieläintuotannon kilpailukykyä lisäävien investointien edistäminen;

5. korostaa, että kotieläintuotantoalaan vaikuttavat erityishaasteet edellyttävät koordinoituja ja moniulotteisia politiikkatoimia, joissa vältetään kompromisseja näiden haasteiden välillä mutta otetaan samalla täysin huomioon kotieläintuotannon taloudellinen, ympäristöllinen ja sosiaalinen merkitys EU:ssa ja sen maaseutualueilla; katsoo lisäksi, että näissä politiikkatoimissa olisi otettava huomioon myös alan panos maaseudun yhteenkuuluvuuteen, ruokaturvaan, kestävään maankäyttöön, eläinten hyvinvointiin ja eläinproteiinin tarjontaan EU:n markkinoilla;

6. kehottaa komissiota tarjoamaan tuottajille vakaan ja ennakoitavan kehyksen rajoittamalla tarpeetonta sääntelytaakkaa ja yksinkertaistamalla kotieläintuotantoa koskevia sääntöjä erityisesti pien- ja perhetilojen osalta, mikä helpottaa toimintaa ja tukee alan kehitystä; korostaa tarvetta arvioida EU:n lainsäädännön kumulatiivisia vaikutuksia ja estää EU:n oikeuden ja kansallisen ylisääntelyn aiheuttama oikeudellinen epävarmuus ja hallinnollinen rasite;

7. huomauttaa, että kotieläintuotannon sosiaalisen, taloudellisen ja ekologisen kestävyyden parantaminen riippuu pitkän aikavälin visiosta, jossa käsitellään monia toisiinsa liittyviä tekijöitä, kuten hintakilpailukykyä ja muihin tekijöihin kuin hintaan perustuvaa kilpailukykyä, kykyä sopeutua ilmastonmuutokseen ja siihen liittyviin äärimmäisiin sääilmiöihin sekä eläintauteja; katsoo, että muita erittäin merkityksellisiä tekijöitä ovat ravinnekuormitus, vastikkeellisten ekosysteemipalvelujen kehittäminen ja tarjoaminen, kohdennettu investointituki, eläinten hyvinvoinnin edistäminen, innovointi- ja digitalisointikannustimet samoin kuin sukupolvenvaihdos, tuki- ja neuvontapalvelujen saatavuus ja kotieläintuottajien elin- ja työolojen parantaminen;

8. korostaa, että tuottajat ovat niitä, joille heidän kotieläintensä terveys ja hyvinvointi merkitsee eniten, koska tämä on sekä eettinen että taloudellinen elinehto alalla; korostaa, että kotieläintiloilla eläinten hyvinvointi on myös sidoksissa kulloisenkin kotieläintuottajan osaamiseen; painottaa tässä yhteydessä koulutuksen ja säännöllisen jatkokoulutuksen merkitystä;

9. korostaa, että eurooppalaisten kotieläintuotantojärjestelmien moninaisuus ulkolaidunkasvatuksesta, johon liittyvät usein suuren ympäristöarvon laitumet ja vaarantuneet kotieläinlajit tai -rodut, aina erikoistuneisiin ja tehokkaisiin suurtiloihin, yhdistettyyn kasvinviljelyyn ja kotieläintuotantoon, uudistavaan ja luonnonmukaiseen maatalouteen ja laiduntalouteen, vuodenaikojen mukaiseen siirtymiseen laitumelta toiselle, metsälaiduntamiseen ja eläinten pienimuotoiseen kasvattamiseen henkilökohtaiseen käyttöön sekä kotieläinrotujen moninaisuuteen antaa tiloille mahdollisuuden tarjota erilaisia täydentäviä tuotteita ja palveluja ja parantaa siten koko kotieläintuotantoalan selviytymiskykyä ja tyydyttää samalla monenlaisia kuluttajatarpeita; kehottaa komissiota edistämään tuotantojärjestelmien moninaisuutta ja mahdollistamaan sen;

10. korostaa tarvetta lisätä avoimuutta kansalaisjärjestöille myönnetyn EU:n rahoituksen kohdentamisessa ja käytössä, jotta voidaan ehkäistä väärinkäytön riskiä tai sopimatonta vaikuttamista EU:n toimintapolitiikkoihin; kehottaa komissiota perustamaan julkisen rekisterin, jossa täsmennetään kansalaisjärjestöjen saaman rahoituksen määrä ja tarkoitus; ilmaisee huolensa siitä, että varoja kohdennetaan, erityisesti ympäristön ja ilmastotoimien ohjelman (Life) kautta, kansalaisjärjestöille, jotka harjoittavat EU:n toimielimissä edunvalvontaa, joka koskee erityisesti eläinten hyvinvointia, sillä se saattaa olla vallanjaon ja vilpittömän yhteistyön periaatteiden vastaista; kehottaa komissiota lakkauttamaan rahoituksen kansalaisjärjestöille, jotka harjoittavat kohdennettua edunvalvontaa ja välittävät harhaanjohtavaa, kiistanalaista ja ideologista mielikuvaa kotieläintuotannosta Euroopassa; kehottaa komissiota myös varmistamaan, että kaikki konsolidoitujen varojen saajat tuovat julki tapaamisensa unionin toimielinten edustajien kanssa silloin, kun ne pyrkivät vaikuttamaan EU:n toimintapolitiikkoihin;

Taloudellinen kestävyys ja ruokaturva

11. toteaa, että menestyvän, kestävän ja selviytymiskykyisen kotieläintuotantoalan säilyttäminen EU:ssa hyödyttää maailmanlaajuista ruokaturvaa, vahvistaa EU:n elintarvikeomavaraisuutta ja talouskasvua ja edistää tasapainoisia ja monipuolisia eurooppalaisia ruokavalioita tarjoamalla ravitsemuksellisesti korkealaatuisia eläinperäisiä tuotteita, jotka ovat useiden hivenravinteiden ja bioaktiivisten yhdisteiden ainutlaatuinen lähde ja joiden ravintoarvoa ei voida riittävästi korvata kasviperäisillä tai keinotekoisilla korvikkeilla, ja tämä olisi tunnustettava laadittaessa ravitsemussuosituksia;

12. panee merkille, että FAO:n vuoden 2023 raportissa ”Contribution of terrestrial animal source foods to healthy diets for improved nutrition and health outcomes” korostetaan eläinperäisten elintarvikkeiden roolia sellaisten korkealaatuisten proteiinien ja välttämättömien mikroravintoaineiden tarjoamisessa, joita ei

välttämättä ole kasvipohjaisissa ruokavalioissa; korostaa, että nämä elintarvikkeet ovat elintärkeitä lapsille, teini-ikäisille, raskaana oleville ja imettäville naisille, lisääntymisikäisille naisille sekä ikääntyneille ja kroonisista sairauksista kärsiville henkilöille ja että niitä voi olla vaikea korvata kasvipohjaisilla vaihtoehdoilla;

13. korostaa kotieläintuotannon merkitystä alueellisille arvoketjuille ja paikallisille markkinoille; kehottaa komissiota laatiman vaikutustenarvioinnin siitä, mitä sosiaalisia ja taloudellisia seurauksia alueellisten teurastamojen verkoston supistamisen jatkamisella olisi;

14. kehottaa noudattamaan tasapainoista lähestymistapaa, jossa tunnustetaan eläinperäisten tuotteiden keskeinen merkitys ravitsemukselle maailmanlaajuisesti ja otetaan huomioon tämän tuotannon merkitys tilojen tuloille ja taloudelliselle vakaudelle; palauttaa mieliin, että kotieläintuotannolla on tärkeä asema kiertotaloudessa ja elintarviketeollisuuden jätevirtojen uusiokäytössä sekä monilla muilla aloilla, kuten tekstiili-, vaatetus-, jalkine-, nahkatuote-, rakennus-, kosmetiikka- ja lääkealalla; huomauttaa, että samalla on käsiteltävä tuotantojärjestelmien erilaisia vaikutuksia ympäristöön, ilmastoon ja eläinten hyvinvointiin;

15. korostaa tarvetta jatkaa ruokaturvan varmistamista Euroopassa ja minimoida samalla ympäristövaikutukset, mikä on haaste, johon on vastattava avoimilla ja tieteeseen perustuvilla lähestymistavoilla ja innovoinnilla;

16. korostaa, että EU:n kotieläintuotantoalan tuottavuuden, selviytymiskyvyn, tehokkuuden ja kestävyyden parantaminen on olennaisen tärkeää korkealaatuisten proteiinien unionin sisäisen tarjonnan lisäämiseksi, jotta tyydytetään EU:n kuluttajien tarpeet ja vahvistetaan ruokaturvaa, erityisesti kun otetaan huomioon maailmanmarkkinoiden epävakaus ja geopoliittiset jännitteet sekä eläinperäisten proteiinien maailmanlaajuisen kysynnän odotettu kasvu seuraavien 30 vuoden aikana; toteaa, että EU on kasviperäisen proteiinin tuonnissa edelleen riippuvainen pienestä määrästä kumppaneita ja että tämä vaarantaa proteiiniomavaraisuuden ja tekee elintarvikejärjestelmästä alttiin maailmanlaajuisille markkinavaihteluille;

17. korostaa, että kestävä, monipuolinen ja EU:n sisäinen proteiinintuotanto on olennaisen tärkeää riittävien, turvallisten ja korkealaatuisten elintarvikkeiden ja rehujen saannin varmistamiseksi; korostaa, että eläinproteiiniala voi tukea tällaista tuotantoa käyttämällä kotieläinten lietelantaa luonnollisena lannoitteena ja ottamalla talteen kasvipohjaisten elintarvikkeiden tuotannosta saatavia sivutuotteita rehu- ja jätevirtoja varten, jotta voidaan edistää yhdennetympää, kiertotalouteen perustuvaa ja kestävää järjestelmää; suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio ilmoitti maatalous- ja elintarvikevisiossaan, että se aikoo laatia

kattavan suunnitelman omavaraisemmasta ja kestävämmästä EU:n proteiinijärjestelmästä, jossa käsitellään proteiinien tuotantoa, tuontia ja kulutusta EU:ssa, jotta varmistetaan maatalouselintarvikejärjestelmän pitkän aikavälin häiriönsietokyky;

18. korostaa tarvetta vahvistaa tuottajien asemaa maatalouselintarvikkeiden arvoketjussa muun muassa osuuskuntien ja tuottajaorganisaatioiden ja -yhdistysten avulla ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan mekanismeja, joilla varmistetaan, että viljelijät saavat hinnan, joka kattaa vähintään heidän tuotantokustannuksensa; palauttaa mieliin, että riittävien, oikeudenmukaisten ja vakaampien tulojen, parempien työolojen, yhteiskunnallisen tunnustuksen, paremman luotonsaannin sekä kestävän kotieläinten laatua koskevan tutkimus- ja investointirahoituksen tarjoaminen karjankasvattajille on avainasemassa, jotta voidaan varmistaa alan taloudellinen kestävyys, tunnustaa asianmukaisesti tuottajien merkitys EU:n elintarvikehuollon turvaamisessa ja houkutella nuorempia sukupolvia alalle;

19. korostaa, että hintojen epävakaus, korkeat tuotantokustannukset, liiallinen byrokratia ja ammatin heikko yhteiskunnallinen arvostus ovat osaltaan vaikuttaneet siihen, että ihmiset ovat jättäneet maatalousalan ja että ala ikääntyy; huomauttaa, että pienten ja keskisuurten maatilojen on jo nyt täytettävä useita ehtoja, joiden kustannus-hyötysuhde ei ole asianmukainen; toistaa siksi, että tarvitaan tehokkaita välineitä tulojen tukemiseksi, byrokratian vähentämiseksi, nykyisen lainsäädännön yksinkertaistamiseksi ja maataloustyön yhteiskunnallisen tunnustamisen parantamiseksi, koska nämä ovat keskeisiä tekijöitä kotieläintuotannon pitkän aikavälin kannattavuuden varmistamiseksi EU:ssa; kehottaa komissiota tukemaan kotieläintuotantoalaa ja hyväksymään sovitun kotieläinstrategiansa;

20. huomauttaa, että uusiin eläinsuojiin investoimisesta ja olemassa olevien korjaamisesta syntyy merkittäviä kustannuksia, minkä vuoksi ne on suunniteltava ja toteutettava pitkällä aikavälillä; varoittaa, että eläinten hyvinvointia koskevaan lainsäädäntöön tehtävät muutokset voisivat johtaa siihen, että nykyiset eläinsuojat eivät enää ole luvan mukaisia, minkä vuoksi ne on rakennettava uudelleen suurin kustannuksin useita vuosia ennen niiden suunnitellun käyttöiän päättymistä; kehottaa komissiota mahdollisuuksiensa rajoissa tukemaan toimivia lupamenettelyjä jäsenvaltioissa ja luomaan niitä koskevia kannustimia;

21. korostaa, että kestävä kotieläintuotanto erityisesti pienillä ja keskisuurilla tiloilla on olennaisen tärkeää maaseutualueiden sosioekonomisen elinvoimaisuuden kannalta, erityisesti vuoristoalueilla, kotieläintuotantoon keskittyneillä alueilla ja epäsuotuisilla alueilla, kuten pysyvillä nurmilla sekä soilla ja niityillä, joilla se on usein tärkein tai jopa ainoa elinkelpoinen taloudellinen

toimintamuoto ja ylläpitää tuotantoa, talouskasvua ja maisemanhoitoa; korostaa, että kotieläintuotanto ei ainoastaan luo työpaikkoja maaseudulla ja auta estämään väestökatoa, vaan se myös edistää aktiivista maankäyttöä, ehkäisee tulipaloja, osallistuu biologisen monimuotoisuuden turvaamiseen sekä kulttuuri- ja maisemaperinnön säilyttämiseen; korostaa, että kotieläintuotannolla on monilla alueilla korvaamaton rooli alueellisessa yhteenkuuluvuudessa ja yhteisöjen elinvoimaisuuden ylläpitämisessä; korostaa, että laajaperäistä laiduntamista hyödyntävä kotieläintuotanto on tehokas tapa palkita tuottajia heidän tarjoamistaan ekosysteemipalveluista;

22. kehottaa komissiota käynnistämään suunnitelman, jolla edistetään uutta teknologiaa, rehuinnovointia ja geneettistä jalostusta, ja lisäämään investointeja eläinjalostusta ja genetiikkaa koskevaan julkiseen ja yksityiseen tutkimukseen sekä helpottamaan hyvien käytäntöjen levittämistä sen sijaan, että määrättäisiin laajamittaisia karjan vähennystoimenpiteitä, jotka heikentäisivät Euroopan elintarvikeomavaraisuutta ja -turvaa ja vaarantaisivat sen, samoin kuin optimoimaan tuotannon ja tehokkuuden; korostaa, että eläinjalostus on tärkeä väline tuottavuuden, tehokkuuden ja eläinten terveyden parantamiseksi; painottaa, että EU on johtavassa asemassa eläinjalostuksen ja - genetiikan tutkimuksen ja innovoinnin alalla;

23. kehottaa käynnistämään suunnitelman erilaisten uhanalaisten perinnerotujen geenistön turvaamiseksi, paikallisrotujen edistämiseksi ja paikalliseen ilmastoon paremmin sopeutuneiden maatiaisrotujen kasvattamiseksi sekä hyvien käytäntöjen levittämiseksi samalla kun säilytetään geneettinen monimuotoisuus; korostaa tarvetta säilyttää komission asetuksen (EU) 2022/2472[30] 27 artiklan mukainen tuki eläintuotannon geneettisen perimän tukemiseksi; korostaa, että on kiireellisesti edistettävä sellaisten näyttöön perustuvien käytäntöjen tutkimusta, innovointia ja käyttöönottoa, joilla parannetaan kotieläintuotannon kestävyyttä kaikissa ympäristöllisissä, sosiaalisissa ja taloudellisissa ulottuvuuksissa, muun muassa kohdennetuilla investoinneilla geenitutkimukseen, ravitsemukselliseen tehokkuuteen ja pitkäkestoisten tuotanto-ominaisuuksien valintaan, ja että on tarpeen edistää ja rahoittaa tutkimusta ja innovointia kotieläintuotantoon keskittyneillä alueilla, jotta voidaan vähentää ympäristövaikutusta samalla kun edistetään eläinten hyvinvointia koskevia korkeita normeja ja tuetaan integroituja ja häiriönsietokykyisiä kotieläintoimitusketjuja; toteaa, että geneettinen parantaminen ja

---

30 Komission asetus (EU) 2022/2472, annettu 14. joulukuuta 2022, tiettyjen maa- ja metsätalousalan ja maaseutualueiden tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 327, 21.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2472/oj).

siihen liittyvä hyvä hallinnointi ja innovointi voivat vähentää päästöjä ja tarjota kestävän vaihtoehdon äkilliselle rakenneuudistukselle, joka uhkaa maatilojen elinkelpoisuutta ja EU:n elintarvikeomavaraisuutta;

24. toteaa, että komission maatalous- ja elintarvikevisiossa todetaan, että YMP on edelleen olennaisen tärkeä tuottajien tulojen tukemiseksi ja että YMP:n suorilla tuilla on edelleen ratkaiseva rooli maataloustulojen tukemisessa ja vakauttamisessa tilojen tasolla; korostaa, että tulotuen ja kaikkien YMP:hen nykyisin rahoitettavien ohjelmien turvaaminen on tärkeää, koska kotieläintuotanto ja sekaviljely ovat YMP:n keskeisiä tuensaajia ensimmäisessä pilarissa (suorat tuet ja tuotantosidonnaiset tuet naudan-, vasikan-, lampaan-, vuohenlihalle) ja toisessa pilarissa erityisesti investointituen, luonnonhaittojen tai muiden aluekohtaisten haittojen tuen sekä maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumusten kautta; toteaa, että taloudellinen elinkelpoisuus ja riittämätön sukupolvenvaihdos ovat haaste monille tiloille ja edellyttävät erityistä huomiota ja tuotantoon liittyviä tukia, ja korostaa aktiivituottajille maksettavien tuotantosidonnaisten tukien merkitystä; kehottaa osoittamaan YMP:lle seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä kohdennetun ja vakaan talousarvion ja toteaa, että se on korvamerkittävä ja säilytettävä reaalisesti vähintään nykyisen YMP:n talousarvion tasolla ottaen samalla huomioon inflaatio;

25. korostaa, että osuuskuntien rooli on keskeinen, kun otetaan huomioon eläinperäisten tuotteiden pilaantuvuus ja korkeat transaktiokustannukset, ja kehottaa komissiota tukemaan niitä, jotta voidaan parantaa häiriönsietokykyä, tuottajien vaikutusmahdollisuuksia, kiertoon perustuvaa sivutuotteiden hyödyntämistä sekä edistää sukupolvenvaihdoksia ja kiertotalouteen perustuvia lähestymistapoja; kehottaa räätälöimään YMP:n tuen maatilojen, erityisesti pien- ja perhetilojen, olosuhteisiin ja mahdollistamaan eläinkohtaiset tuet karjankasvatusalalla; korostaa tarvetta parantaa karjankasvattajien toiminnan taloudellista elinkelpoisuutta monipuolistamisen ja riskinhallintavälineiden avulla kilpailukyvyn, kannattavuuden ja pitkän aikavälin häiriönsietokyvyn parantamiseksi;

26. toteaa, että kotieläintuottajiin kohdistuu yhä enemmän erilaisia riskejä, joita ovat esimerkiksi arvaamattomat markkinat, ilmastonmuutos ja siihen liittyvät äärimmäiset sääilmiöt, eläintaudit, geopoliittiset jännitteet ja epävarmuus kauppasopimusten vaikutuksista; kehottaa tässä yhteydessä komissiota sekä vahvistamaan kriisinhallintavälineitä että lisäämään maatalouden kriisivarausta vuoden 2027 jälkeisessä YMP:ssä ja lisäksi luomaan YMP:n ulkopuolelta rahoitettavia uusia erityisiä rahoitusvälineitä, koska kaikki nämä toimenpiteet ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan paremmin vähentää EU:n kotieläintuottajien kohtaamia taloudellisia tappioita ja lisäkustannuksia ja lisätä heidän toimintansa vakautta;

27. kehottaa komissiota laajentamaan YMP:n nykyistä tukea rahoitus- ja sosioekonomisten mekanismien vahvistamiseksi; korostaa, että YMP:n tuet ovat edelleen olennaisen tärkeitä kotieläintuotannosta saatavien tulojen jatkuvuuden kannalta, erityisesti naudanlihan, maitotuotteiden, lampaiden ja vuohien tuotantoon erikoistuneilla tiloilla sekä tiloilla, jotka tarjoavat laajaperäiseen laiduntamiseen perustuvia ympäristöpalveluja; painottaa, että vuoden 2027 jälkeiseen kauteen tarvitaan siirtymäkausi uusiin sääntöihin mukautumisen helpottamiseksi; pitää myönteisenä, että YMP:n koontiasetuksen mukaan geneettisesti arvokkaiden nauta-, lammas- ja vuohieläinten hankinta on Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston tukikelpoinen meno; kehottaa komissiota ulottamaan tämän säännöksen koskemaan jalostustarkoituksiin tarkoitettuja geneettisesti arvokkaita sikoja, kun otetaan huomioon niiden merkitys Euroopan kotieläintuotannon kilpailukyvylle ja häiriönsietokyvylle; korostaa, että vuoden 2027 jälkeisessä YMP:ssä on säilytettävä vähintään sama tavoitetaso; kehottaa lopuksi komissiota tunnustamaan kotieläintuottajien erityistarpeet tiheästi asutuilla alueilla ja tarjoamaan asianmukaista YMP-tukea ja toteaa, että tasapainoista aluekehitystä voidaan edistää säilyttämällä tilojen määrä ja paikallinen infrastruktuuri, kuten teurastamot, rehutehtaat ja jalostuslaitokset;

28. kehottaa kannustamaan laajaperäiseen ja nurmipohjaiseen kotieläintalouteen erityisesti YMP:n puitteissa;

29. korostaa tarvetta pysäyttää kotieläintuotantoalan pääoman pienentyminen ja kääntää se kasvuksi sekä varmistaa EU:n normien täysi vastavuoroisuus kaikissa tuontituotteissa; kehottaa komissiota kehittämään erityisiä strategioita, joilla varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja parempi johdonmukaisuus sen kauppa- ja kestävyyspolitiikkojen välillä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan paremmin huomioon maatalousalan erityispiirteet, varmistamaan EU:n normien täysi vastavuoroisuus sisällyttämällä peilitoimenpiteitä tehtäviin kauppasopimuksiin sekä suojelemaan Euroopan maataloutta, elintarviketuotantoa ja kansanterveyttä kaikissa kauppasopimuksissa; vaatii tässä yhteydessä, että kansainväliset kauppasopimukset eivät saisi vaikuttaa kielteisesti Euroopan maatalouteen ja että niissä olisi taattava vastavuoroisuus eivätkä ne saisi aiheuttaa riskejä kansanterveydelle; korostaa, että markkinainterventioita on kiireellisesti mukautettava päivittämällä suojalausekkeiden viitehintoja uusien markkinaolosuhteiden ja hallintavälineiden mukaisiksi;

30. korostaa, että kotieläntuottajien olisi myös voitava hyötyä hiiliviljelystä saatavasta lisätulovirrasta; kehottaa tässä yhteydessä siirtymään asteittain nykyisestä järjestelmästä, jossa keskitytään ennalta määriteltyihin käytäntöihin ja ennakkoon myönnettäviin hallinnollisiin lupiin, kohti tuloslähtöistä päästöjen hallintakehystä ja antamaan samalla kotieläintuottajille mahdollisuuden päättää, mitä menetelmiä ja teknologioita ne käyttävät, jotta säilytetään

yrittämisen vapaus ja varmistetaan vastuuvelvollisuus näiden tavoitteiden saavuttamisesta;

31. kehottaa komissiota tarkistamaan lihanjalostusta koskevia asetuksia, kuten lihantarkastuksessa käytettävää tekniikkaa, sekä lihapitoisuuden arviointia koskevien vähimmäisohjeiden yhdenmukaistamista, mikä rajoittaa tällä hetkellä eläinten ruhojen käyttöä kokonaan, jotta tuotantoketjun läpinäkyvyyttä voidaan lisätä ja kotieläintuottajille varmistaa suuremmat tulot;

32. toteaa, että kotieläintuotantojärjestelmissä voitaisiin erityisesti hyödyntää käytäntöjä ja teknologioita, joilla voidaan parantaa eläinten terveyttä ja hyvinvointia ja saada tehokkuushyötyjä, mukaan lukien alhaisten kustannusten järjestelmät, kaksikäyttöjärjestelmät ja kotieläintuotannossa käytettävät täsmätekniikat, ja hyödyntää uutta digitaaliteknologiaa, jolla parannetaan eläinten ja järjestelmien hallintaa, tietojenkäsittelyä ja jäljitettävyyttä; pyytää komissiota raportoimaan kotieläintuotannon kestävyyttä koskevista parhaista käytännöistä ja ehdottamaan konkreettisia toimenpiteitä, joilla tuetaan alan innovointia, tehokkuutta ja häiriönsietokykyä, mukaan lukien nykyisten yhteisten tietokantojen ja geenipankkien parempi käyttö, jotta kasvattajat voivat halutessaan jatkaa tiettyjen alkuperäisten rotujen jalostusta; korostaa digitaalisten taitojen kuilua maaseutu- ja kaupunkialueiden välillä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että digitaalinen siirtymä hyödyttää kotieläintuottajia;

33. korostaa, että eläinten tuottavuuden parantaminen tai ilmastotavoitteisiin pyrkiminen ei saa tapahtua eläinten terveyden ja hyvinvoinnin kustannuksella;

34. kannustaa kehittämään toimintapolitiikkoja, joilla tuetaan maatiloja ja nuoria ja uusia maataloustuottajia kestävän kotieläintuotannon ja pienimuotoisen kotieläintuotannon säilyttämisessä ja parantamisessa toimeentulon ja ruokaturvan välineenä; huomauttaa, että sen vuoksi on tarpeen tukea tuottajia, jotta he voivat vakiinnuttaa asemansa vahvojen ja kohdennettujen rahoitusvälineiden avulla ja sitä kautta vastata paremmin taloudellisiin paineisiin; korostaa kollektiivisten rakenteiden, kuten kotieläintuottajien omistamien ja johtamien osuuskuntien ja tuottajaorganisaatioiden, merkitystä;

35. korostaa tarvetta vahvistaa tukea syrjäisimmille alueille, joilla tuotantokustannukset ovat paljon suuremmat rakenteellisten ja maantieteellisten olosuhteiden vuoksi; kehottaa komissiota tarkistamaan POSEI-ohjelman rahoitusta seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä siten, että siinä otetaan huomioon inflaatio vuodesta 2007 lähtien; toteaa, että indeksointi ei yksin riitä kompensoimaan kasvaneita tuotanto-, kuljetus- ja toimituskustannuksia; korostaa, että riittävä POSEI-rahoitus on olennaisen tärkeää maataloustuotannon turvaamiseksi, maatilojen elinkelpoisuuden varmistamiseksi ja EU:n taloudellisen, sosiaalisen

ja alueellisen yhteenkuuluvuuden ylläpitämiseksi SEUT 349 artiklan mukaisesti;

36. kehottaa komissiota tunnustamaan kotieläintuottajien erityistarpeet ja -haasteet vuoristoalueilla ja epäsuotuisilla alueilla, mukaan lukien saaret, sisämaa-alueet, kaukaiset alueet ja syrjäisimmät alueet, ja varmistamaan riittävän tuen YMP:n kautta, erityisesti tuotantosidonnaisen tuen, alakohtaisten interventioiden ja kohdennettujen maaseudun kehittämistoimenpiteiden muodossa; korostaa, että kotieläintuotannon säilyttäminen syrjäisillä ja epäsuotuisilla alueilla edistää ympäristökestävyyttä estämällä maankäytöstä luopumista, tukemalla biologista monimuotoisuutta ja säilyttämällä perinteisiä maisemia sekä tukemalla kotieläintuottajien tuloja ja maaseutuelinkeinoa sekä maaseutualueiden uudelleenasuttamista; korostaa, että on tärkeää varmistaa syrjäisimpien alueiden edustajien aktiivinen osallistuminen korkean tason ryhmään, sillä näiden alueiden erityiset maantieteelliset, sosioekonomiset ja tuotannolliset ominaispiirteet asettavat omat haasteensa, jotka vaativat erityistä huomiota unionin toimintapolitiikan laatimisprosessissa;

37. korostaa maailmanlaajuisen yhteistyön ja innovatiivisen tietämyksen siirron tarvetta kestävien kotieläintuotantojärjestelmien tukemiseksi erityisesti Euroopan alueilta, joilla on erittäin tehokkaat kotieläintuotantojärjestelmät, jotka johtuvat väestön nopeasta kasvusta ja kaupungistumisesta;

38. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota investoimaan koulutukseen ja infrastruktuuriin, joiden avulla kotieläintuottajat voivat panna täytäntöön kestävämpiä, tehokkaampia ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia paremmin edistäviä kotieläintuotantokäytäntöjä, mukaan lukien digitalisaatio, sovellettu tutkimus, tietämyksen siirto sekä eläintautien varhaiseen havaitsemiseen ja ehkäisemiseen tarkoitettuja innovatiivisia välineitä ja teknologioita koskeva koulutus, kuten kotieläinterveyden seurantajärjestelmät; korostaa riippumattomien neuvontapalvelujen merkitystä tässä yhteydessä ja kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään YMP:tä täysimääräisesti, jotta näitä palveluja voidaan rahoittaa asianmukaisesti;

39. kehottaa laatimaan yksinkertaisempia eläinten hyvinvointia koskevia sääntöjä, joissa keskitytään auttamaan kotieläintuottajia koulutuksen ja tuen avulla täytäntöönpanon valvontaan keskittyvien menetelmien sijaan;

40. kehottaa komissiota esittelemään päätelmänsä eläinten hyvinvointia koskevan merkintäjärjestelmän kehittämisestä, millä taataan kuluttajille riittävät ja yhtenäiset tiedot ja vältetään siten paikallisten hyvinvointijärjestelmien leviämisestä sisämarkkinoille aiheutuvat riskit;

41. huomauttaa, että nuorten tuottajien puuttuminen uhkaa Euroopan kotieläintuotannon taloudellista elinkelpoisuutta, sukupolvien jatkuvuutta ja kestävää tulevaisuutta, sillä vain 12 prosenttia EU:n maatiloista on alle 40-vuotiaiden hallussa; kehottaa siksi komissiota parantamaan käynnistystuen vaikuttavuutta kotieläintuotantoalalle pääsyn esteiden, kuten korkeiden aloituskustannusten, poistamisessa; korostaa, että nuoria tuottajia on vaikea houkutella kotieläintuotantoalalle, sillä työ on vaativaa (työpäivät ovat pitkiä, mahdollisuudet ottaa vapaata ovat rajalliset eikä lomittajia ole riittävästi), ja että kotieläintiloilla työskentelevien naisten määrän kasvu on huomioitava edistämällä sukupuolen huomioon ottavia toimenpiteitä ja mahdollisuuksia;

42. on tyytyväinen komission sukupolvenvaihdoksia koskevaan strategiaan; kehottaa komissiota antamaan suosituksia ja etsimään ratkaisuja, joilla voidaan puuttua nuorten kotieläintuottajina toimimisen aloittamisen keskeisiin esteisiin, erityisesti suuriin infrastruktuurialkuinvestointeihin, vaikeuksiin saada maata erityisesti jäsenvaltioiden välisten erojen vuoksi, luotonsaannin rajallisuuteen, työvoimapulaan, riskinhallintaan liittyviin kysymyksiin, eläintautien ehkäisyyn ja valvontaan sekä byrokraattisiin rasitteisiin;

43. kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta myöntää enemmän suoria tukia nuorille maataloustuottajille; painottaa lisäksi tarvetta luoda asianmukaiset edellytykset ihmisarvoiselle eläkkeelle siirtymiselle; korostaa, että luoton- ja maansaantimahdollisuuksien helpottaminen – erityisesti sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa maan hinta on korkea – ja lisäinvestoinnit kotieläinten laatuun ja palvelujen parantamiseen maaseutualueilla ovat olennaisen tärkeitä edellytyksiä uuden tuottajasukupolven houkuttelemiselle ja säilyttämiselle alalla; korostaa, että jäsenvaltioille annettu kehotus osoittaa kuusi prosenttia YMP:n määrärahoista sukupolvenvaihdokseen ei ole tarpeeksi sitova takaamaan riittävää tukea nuorille tuottajille;

44. pitää komission esitystä EU:n biotalousstrategiasta myönteisenä; kehottaa komissiota tunnustamaan innovatiivisen kotieläintuotannon roolin kiertotalouden edistämisessä ja edistämään kotieläintuotannon monipuolista hyödyntämistä energiantuotannossa, erityisesti biokaasun ja biometaanin avulla, lietteen käyttöä biopohjaisena lannoitteena ja kotieläintuotannon sivutuotteiden hyödyntämistä renderointialalla, jotta karjankasvattajille voidaan tarjota lisätulonlähteitä; korostaa, että biotaloudella on valtava merkitys erityisesti sellaisilla alueilla, joilla on paljon kotieläintuotantoa ja jotka sijaitsevat lähellä kaupunkialueita ja joilla etäisyydet ovat lyhyet, sillä se mahdollistaa kiertotalouden mukaisen yhteistyön, jossa voidaan hyödyntää ihmisten tuottamia jätevirtoja ja käsitellä maatilojen jätevirtoja;

45. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita määrittämään riittävät ja pitkän aikavälin rahoitusmahdollisuudet ennaltaehkäiseville toimenpiteille ja kotieläintuottajille maksettaville korvauksille, joita on voitava osoittaa sekä YMP:stä että muista välineistä paitsi suurpetohyökkäyksistä aiheutuneiden menetysten ja kustannusten korvaamiseen myös lieventäviin toimenpiteisiin, kuten neuvontapalveluihin, tietämyksen jakamiseen ja viljelijöille annettavaan koulutukseen laiduneläinten ja suurpetojen rinnakkaiselosta;

46. korostaa, että luontodirektiivin[31] kohdennetulla muutoksella, jolla yhdenmukaistetaan EU:n lainsäädäntö päivitetyn Bernin yleissopimuksen mukaiseksi, pyritään lisäämään susikantojen hoidon joustavuutta kaikkialla EU:ssa sosioekonomisten vaikutusten pienentämiseksi; korostaa tarvetta ottaa huomioon lajien suuri liikkuvuus rajojen yli ja se, että saman lajin eri kantojen suojelun tason voi vaihdella eri alueilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan edelleen rajatylittävää yhteistyötä näissä kysymyksissä;

Ympäristökestävyys

47. toteaa, että kotieläintuotannolla, erityisesti nurmilaidunpohjaisilla järjestelmillä, on keskeinen asema kiertotalouden mukaisten maatalousjärjestelmien ylläpitämisessä, ekosysteemipalvelujen parantamisessa ja ilmasto- ja ympäristöpalvelujen tarjoamisessa, koska ne sitovat hiiltä, parantavat veden laatua ja maaperän terveyttä, suojaavat biologista monimuotoisuutta, tarjoavat elintilaa kasveille ja eläimille ja ylläpitävät monimuotoisia ja avoimia maisemia, erityisesti vuoristoalueilla, ja hyödyntämällä ihmisruoan tuotantoon sopimattomia toisarvoisia maita; korostaa, että yksimahaisten lajien, kuten siipikarjan ja sikojen, käyttö voi edistää kiertotaloutta myös silloin, kun niiden rehussa käytetään jätevirtatuotteita ja kun kierrätetään biomassaa, ja niiden lanta on puolestaan arvokas kasvintuotannossa käytettävän luonnonmukaisen lannoitteen lähde; korostaa, että kotieläinten merkittävä vähentäminen voi vaarantaa nämä ekosysteemitoiminnot;

48. kehottaa komissiota ehdottamaan välineitä, joilla vahvistetaan kotieläintuotannon merkitystä ympäristön ja ilmaston vakauden kannalta tärkeiden niittyjen säilyttämisessä tehokkaampien viljelyjärjestelmien avulla, parantamaan kotieläintuotantojärjestelmien kestävyyttä lisäämällä niiden tehokkuutta ja varmistamalla suuremmat tulot kotieläintuotantoalan työntekijöille;

49. korostaa, että on tärkeää sisällyttää kotieläimet kestäviin maatalousmalleihin, mukaan lukien sekaviljelyjärjestelmät, varmistaa

---

[31] Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21. toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj).

tasapainoiset ravinnevirrat ja minimoida resurssikilpailu; korostaa, että kotieläinten käytön tehokkuus on tärkeää kestävyyden ja elintarviketarpeiden välisen tasapainon kannalta, ja korostaa laidunkierron ja MOB-laiduntamisen hyötyjä rehun tuottavuuden, hiilen sitomisen, maaperän laadun, biologisen monimuotoisuuden ja kuivuudensietokyvyn kannalta; korostaa tarvetta parantaa hyvin hoidettujen eläinten ympäristöhyötyjen tunnettuutta;

50. kehottaa komissiota lisäämään jäsenvaltioiden mahdollisuuksia tukea kotieläintuottajia maisemansuojelussa YMP:n avulla samalla kun vähennetään laidunten täysimääräisen käytön sääntelyesteitä ja varmistetaan, että EU:n maatalousmaata suojellaan vahvemmin maan ottamiselta infrastruktuurin käyttöön, maaperän huonontumiselta ja kilpailevilta muilta käyttötarkoituksilta;

51. korostaa, että viljelyjärjestelmissä on tärkeää yhdistää kasvintuotanto kotieläintalouteen, jotta helpotetaan ravinteiden kierrätystä suosimalla orgaanisia lannoitteita synteettisten lannoitteiden sijaan, vähennetään kemikaalien kulutusta ja parannetaan maaperän hedelmällisyyttä ja biologista monimuotoisuutta;

52. kehottaa komissiota tukemaan karjanlannan käyttöä tiettyjen viljelykasvien viljelyssä sekä nopeuttamaan vaihtoehtoisten lannoitevalmisteiden, kuten lietteen ja RENURE-materiaalien, hyväksymistä ja käyttöönottoa, jotta voidaan tehostaa ravinteiden kierrätystä, vähentää riippuvuutta EU:n ulkopuolisista maista tuoduista synteettisistä lannoitteista ja edistää kiertoa kotieläintuotantojärjestelmissä samalla, kun tunnustetaan EU:n perinteisen lannoitetuotannon strateginen merkitys Euroopan kilpailukyvylle; tunnustaa kotieläintuotantoalan strategisen merkityksen vähennettäessä riippuvuutta synteettisistä tuotantopanoksista ja toteaa, että sekä lietteen että RENUREn käytön lisääminen edistää kiertotalouden lisäksi myös EU:n talouden hiilestä irtautumista vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä, tukemalla uusiutuvan energian tuotantoa ja vähentämällä EU:n riippuvuutta tuoduista fossiilisista polttoaineista;

53. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen nitraattidirektiivin[32] kohdennetusta tarkistamisesta, jotta RENURE-lannoitteita voidaan käyttää enemmän kuin lannan levittämiselle asetettu raja sallii ja jotta direktiivi voidaan saattaa uusimman tieteellisen näytön mukaiseksi ja jotta siinä voidaan huomioida innovatiiviset lannoituskäytännöt, kuten lannan käyttö kiertoravinteiden hallinnassa tavalla, joka ei vaaranna veden suojelua; viittaa viimeaikaisiin tutkimuksiin jäsenvaltioille myönnettyjen

---

32 Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12. joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

poikkeuslupien hyödyistä ja neutraalista vaikutuksesta veden laatuun;

54. kehottaa komissiota varmistamaan oikeudenmukaiset hinnat tai asianmukaiset korvaukset kasvattajille, kun otetaan huomioon kasvavat lannoitekustannukset;

55. kehottaa komissiota investoimaan innovointiin ja infrastruktuuriin, jotka mahdollistavat lannasta saatavien lannoitteiden ja kotieläintuotannosta saatavan biokaasun laajemman käytön EU:n ilmasto- ja energiatavoitteiden mukaisesti;

56. kehottaa komissiota harkitsemaan uudelleen tapaa, jolla maataloustuotteet, sivutuotteet ja jäännöstuotteet on luokiteltu jätteiksi, jotta niitä voidaan käyttää helpommin hyödykkeinä; painottaa, että tuotantoeläimet ovat erottamaton osa maatalousalan kiertotaloutta ja korostaa tarvetta tunnustaa paremmin kotieläintuotannon vaikutus biotalouteen soveltamalla kattavampaa lähestymistapaa ravinteiden ja hiilen kiertoon kaikessa elintarviketuotannossa ja muussa kuin elintarviketuotannossa; kehottaa komissiota hyödyntämään tutkimustuloksia kotieläintuotantoalaa koskevassa lähestymistavassaan ja helpottamaan kiertorehun kehittämistä koskevaa tutkimusta; kehottaa komissiota tarkistamaan muita kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita koskevia asetuksia, jotta vähäriskisten tuotteiden, kuten villan, käyttö olisi yksinkertaisempaa;

57. varoittaa ”yleispätevistä” toimintapolitiikoista, joilla pyritään vähentämään kotieläinpopulaatioita laajamittaisesti, sillä ne voivat pahentaa ympäristön turmeltumista ja uhata elintarvikejärjestelmän selviytymiskykyä; panee erityisesti merkille, että märehtijöiden määrän vähentäminen voisi johtaa maankäytön muutoksiin, joilla on kielteisiä vaikutuksia, kuten maankäytöstä luopuminen, metsien kehittäminen, biologisen monimuotoisuuden häviäminen ja metsäpaloriskin kasvaminen;

58. kehottaa lisäämään investointeja tutkimukseen ja innovointiin viljelykasvien tuotannon ja kotieläintuotannon käytäntöjen optimoimiseksi ja ekologisen jalanjäljen pienentämiseksi, mukaan lukien kasvien ja eläinten jalostus, ruokinta, laiduntaminen sekä lannan- ja pellonkäsittelytekniikat, jotka parantavat kestävyystuloksia;

59. korostaa sellaisen strategian merkitystä, jossa otetaan huomioon koko viljelykierto, tuetaan optimaalista viljelykierron suunnittelua, maksimoidaan peltomaan käyttö ja parannetaan ja mukautetaan viljelijöiden viljelemien rehujen koostumusta alkaen kasvilajikkeista, jotka mahdollistavat päästöjen vähentämisen; korostaa, että on tärkeää palauttaa maatalouden yrittäjyysvapaus, jotta kotieläintuottajat voivat kehittää ja valita itselleen sellaiset ilmanvaihto-, eläinsuoja- ja ruokintajärjestelmät, jotka on mukautettu

heidän erityisolosuhteisiinsa ja soveltuvat parhaiten heidän tuotantojärjestelmiinsä;

60. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kotieläimiin liittyviä sääntelykehyksiä kehitetään avoimesti, luotettavien tieteellisten tietojen pohjalta ja siten, että sidosryhmät – erityisesti kotieläintuottajat ja kotieläintuottajaorganisaatiot – osallistuvat siihen täysipainoisesti ja asteittaisen sopeutumisen mahdollistavien pitkän aikavälin skenaarioiden avulla; suosittelee, että päätöksentekoprosessia tuetaan todellisilla julkisilla kuulemisilla, yksityiskohtaisilla vaikutustenarvioinneilla ja jatkuvilla palautemekanismeilla tehokkaan ja paikallisesti hyväksytyn täytäntöönpanon varmistamiseksi;

61. kehottaa jättämään enemmän poliittista liikkumavaraa ja tukemaan tavoitteisiin perustuvaa toimintatapaa, joka perustuu maatilojen tarpeiden mukaan tehtyihin vertailuanalyyseihin eikä ”ylhäältä alas” suuntautuviin toimiin eli maataloustuottajille olisi annettava vapaus valita haluamansa toimet, kunhan niiden avulla voidaan päästä asetettuihin tavoitteisiin;

62. kehottaa komissiota ehdottamaan välineitä, joilla vahvistetaan kotieläintuotannon merkitystä ympäristön ja ilmaston vakauden kannalta arvokkaiden niittyjen säilyttämisessä laajaperäisempien viljelyjärjestelmien avulla, ja parantamaan intensiivisten järjestelmien kestävyyttä;

Kotieläintuotannon sosiaalinen ulottuvuus ja alakohtaiset haasteet

63. korostaa, että kotieläintuotantoa koskevien toimintapolitiikkojen kehittämisen on perustuttava vakaasti tiukimpiin tieteellisiin normeihin, jotta varmistetaan tasapainoinen ja kattava käsitys kotieläintuotantoon liittyvistä panoksista ja haasteista;

64. korostaa avoimen, helposti saatavilla olevan ja näyttöön perustuvan tieteellisen viestinnän merkitystä väärän tiedon ja ideologisten ennakkoluulojen torjumisessa kotieläintuotantoa ja lihan tuotantoa ja kulutusta koskevissa julkisissa keskusteluissa; huomauttaa tässä yhteydessä, että Maailman terveysjärjestö kannustaa käyttämään eläinproteiineja osana kattavaa ja tasapainoista ruokavaliota;

65. korostaa, että poliittisten päätösten ja yhteiskunnallisten käsitysten olisi perustuttava vankkaan tieteelliseen näyttöön, joka kuvastaa tuotantojärjestelmien monimuotoisuutta, niiden vaikutusta ihmisten ravitsemukseen, maaseudun talouteen ja ympäristökestävyyteen ja rakentaa siten myönteisempää mielikuvaa kotieläintuotantoalasta, ja että tätä varten on olennaisen tärkeää tehostaa tieteen, poliittisten päättäjien, tuottajien ja kuluttajien välistä vuoropuhelua edistämällä tietoon perustuvaa, tasapainoista ja polarisoimatonta lähestymistapaa kotieläintuotannon rooliin eurooppalaisessa yhteiskunnassa; korostaa, että on tärkeää tiedottaa kuluttajille

eläinproteiinien käytön hyödyistä osana täysipainoista ja monipuolista ruokavaliota;

66. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen avata uudelleen kysymys lihan ja paloitellun lihan kuvauksessa käytettävistä lihan nimityksistä eläinperäisten tuotteiden suojelemiseksi ja kieltää niiden käyttö muiden kuin eläinperäisten tuotteiden merkinnöissä, ja katsoo, että tätä säännöstä olisi sovellettava myös soluviljelyn avulla valmistettuihin tuotteisiin ja eläin- ja kasviproteiinien seoksesta koostuviin hybrituotteisiin; muistuttaa, että tällainen suoja on olemassa maitotuotteille; painottaa, että selkeät, oikeudenmukaiset ja läpinäkyvät merkinnät ovat keskeisiä aidon avoimuuden tarjoamiseksi ja lisäämiseksi kuluttajille ja jotta EU:n eläinperäisten tuotteiden laatua voidaan markkinoida muun muassa korostamalla niiden tunnustettuja merkintöjä ja lyhyitä toimitusketjuja;

67. kehottaa poliittisia päättäjiä kaikilla tasoilla noudattamaan näyttöön perustuvia normeja ruokavaliota koskevien ohjeiden laatimisessa ja tunnustamaan täysin lihan, maitotuotteiden ja munien ravitsemuksellinen, kulttuurinen ja taloudellinen merkitys samalla kun kiinnitetään huomiota eläintuotteiden kohtuuhintaisuuteen ja niistä saatavaan todelliseen proteiinien määrään eri alueilla;

68. kehottaa komissiota tarkistamaan asetusta (EU) N:o 1169/2011[33], jotta otetaan käyttöön kaikkien EU:n markkinoille saatettujen lihavalmisteiden pakollinen alkuperämerkintä, josta käy selvästi ilmi alkuperä EU:ssa / EU:n ulkopuolella, myös silloin kun liha ei ole tuotteen tärkein ainesosa; kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta ottaa käyttöön lihan alkuperämaata koskeva pakollinen merkintä, kun lihaa käytetään jalostettujen tuotteiden ainesosana;

69. kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä tutkijoiden kanssa, jotta elintarvikkeita korvaavien tuotteiden vaikutuksia tutkittaisiin; varottaa edistämästä kritiikittömästi ravitsemuksellisesti ja ympäristön kannalta riittämättömiä korvike-elintarvikkeita, joilla korvataan perinteisiä eläinperäisiä elintarvikkeita, mukaan lukien elintarvikkeet, joista ei saa samoja bioaktiivisia yhdisteitä tai olennaisia hivenravinteita kuin laadukkaissa järjestelmissä kasvatettujen terveiden eläinten aidosta lihasta, ja varoittaa erityisesti sisällyttämästä niitä lasten ja nuorten kouluruokaan;

---

33 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25. lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1169/oj).

toteaa, että tasapainoinen ja ravitseva ruokavalio voi sisältää sekä perinteisiä eläinperäisiä elintarvikkeita että kasviperäisiä elintarvikkeita;

70. vaatii komissiota tekemään kattavan vaikutustenarvioinnin viimeisimmän tieteellisen näytön perusteella ja kuulemaan asianmukaisesti kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä ennen uusien maatalousalaan vaikuttavien lainsäädäntöehdotusten esittämistä;

71. on erittäin huolissaan kasvavasta suuntauksesta kehittää synteettistä ruokaa, kuten laboratoriossa kasvatettuja proteiineja, vaikka niiden turvallisuudesta, teollisesta toteutettavuudesta ja ympäristöhyödyistä ei ole saatu ratkaisevaa tieteellistä näyttöä; korostaa, että ennen kuin kehittyville elintarviketeknologioille ehdotetaan uutta sääntelykehystä on tarpeen tehdä asianmukaisia, tieteelliseen näyttöön perustuvia vaikutustenarviointeja, joissa otetaan huomioon kaikki kuluttajien turvallisuuteen, ympäristöön, markkinoihin ja kuluttajasuojaan liittyvät näkökohdat, etenkin selkeiden ja asianmukaisten merkintöjen avulla;

72. korostaa märehtijöiden ekologista roolia ja aidon lihan ravitsemuksellista arvoa ja painottaa, että synteettisten elintarvikkeiden tuotanto on suuresti riippuvainen pitkälle teollistuneista ja energiaintensiivisistä prosesseista, jotka edellyttävät merkittäviä määriä kemiallisia tuotantopanoksia, mikä on ristiriidassa EU:n kestävyysperiaatteiden kanssa; huomauttaa, että tähän mennessä synteettinen ruoka ei ole ollut toteutuskelpoinen ratkaisu eikä turvallinen vaihtoehto perinteiselle maataloustuotannolle ja että sen edistäminen voisi vaarantaa tuhannet perhetilat; kehottaa komissiota tekemään perusteellisia ja riippumattomia arviointeja synteettisten elintarvikkeiden terveys-, ympäristö- ja sosioekonomisista vaikutuksista ja kuluttajansuojaan liittyvistä kysymyksistä sekä niiden vaikutuksista perinteiseen maatalouteen ja kotieläintuotantoon; kehottaa asettamaan nykyisissä sääntelykehyksissä kuluttajien, eurooppalaisten tuottajien ja maaseutualueiden suojelemisen selvästi ensisijaiseen asemaan;

73. korostaa kotieläintuotannon keskeistä asemaa ruokaturvan, työpaikkojen luomisen, paikallisuuden säilyttämisen ja markkinoinnin sekä taloudellisen vakauden edistämisessä kaikkialla EU:ssa; tiedostaa kotieläintuotannon laajemman merkityksen paitsi elintarvike- ja ympäristöpalvelujen tarjoajana myös sosiaalisen vastuun, ihmisarvoisten työolojen ja maaseudun kehittämisen moottorina; korostaa YMP:n tulosindikaattorin (I.24) ”Työpaikkojen lisääminen maaseutualueilla” merkitystä, jotta voidaan kiinnittää huomiota kotieläintuotantoon ja erityisesti perhe- ja pientilojen merkitykseen;

74. korostaa, että ilman riittävää rahoitusta ala houkuttelee yhä vähemmän nuoria, mikä voi johtaa työpaikkojen menetyksiin ja EU:n ravitsemuksellisen ja sosiaalisen kilpailukyvyn heikkenemiseen;

75. korostaa, että on tärkeää tunnustaa ja tuoda esille naisten perustavanlaatuinen rooli kotieläintiloilla, joissa he ovat usein päivittäisen maataloustyön ohella vastuussa tietämyksen hallinnasta ja sen siirtämisestä sukupolvelta toiselle; korostaa tässä yhteydessä, että perheviljely, jossa naiset ja perheet ovat keskeisessä asemassa, on eurooppalaisen kotieläintuotannon selkäranka ja että sitä olisi tuettava erityisillä politiikkatoimilla, joissa todetaan sillä olevan taloudellinen, sosiaalinen ja kulttuurinen merkitys; katsoo siksi, että EU:n julkisessa politiikassa olisi otettava sukupuolinäkökulma tehokkaammin huomioon edistämällä kohdennettuja toimenpiteitä naistuottajien tukemiseksi varmistamalla yhtäläiset mahdollisuudet, heidän panoksensa näkyvyyden ja paremmat edellytykset koulutuksen, rahoituksen ja edustuksen saamiselle päätöksentekoprosesseissa;

76. korostaa maatalouden ja kotieläintuotannon olennaista roolia sosiaalietuuksien tarjoamisessa yhteisöille avoimen tilan ylläpitämisen, koulutuksen ja erityistarpeista kärsivien henkilöiden hoidon tarjoamisen kannalta maatilalla tapahtuvan ”vihreän hoivan” muodossa; korostaa tarvetta säilyttää maatalous ja kotieläintuotanto kaikilla EU:n alueilla ja erityisesti helpottaa näitä ”vihreän hoivan” muotoja ja palkita maataloustuottajia riittävästi heidän työstään;

77. korostaa maataloustuottajien mielenterveyden ja hyvinvoinnin merkitystä ja kehottaa sisällyttämään tuleviin YMP:n välineisiin psykologisia tukitoimia ja hallinnollista yksinkertaistamista sekä työ- ja yksityiselämän tasapainoa edistäviä ja eristäytymistä torjuvia toimia;

Eläintaudit

78. korostaa, että eläintaudeilla on merkittäviä sosioekonomisia, ympäristöllisiä ja eläinten hyvinvointiin vaikuttavia seurauksia maatilojen tasolla kuten myös kansallisesti ja alueellisesti; korostaa, että lämpötilojen nousu, tuulen nopeuksien lisääntyminen ja yleistyvät ilmastoon liittyvät äärimmäiset sääilmiöt pahentavat niiden vaikutusta kotieläintuotantoon entisestään ja että tähän on puututtava;

79. korostaa tarvetta vahvistaa seurantaa ja ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, jotta vältetään EU:sta ja EU:n ulkopuolisista maista peräisin olevien eläintautien leviäminen EU:ssa, ja kehottaa arvioimaan järjestelmällisesti bioturvallisuuteen liittyviä haavoittuvuuksia EU:ssa siten, että painopiste on tunnettujen ja uusien tautien tuloväylissä;

80. korostaa, että eläintautien ehkäisyn tai torjunnan laiminlyönti EU:n yhdessä jäsenvaltiossa voi vaikuttaa välittömästi muihin jäsenvaltioihin ja että tämä edellyttää koordinoituja toimia; korostaa ennaltaehkäisyn – erityisesti rokotusten, varhaisen havaitsemisen ja varautumisen, asianmukaisen tiedonvaihdon ja jäsenvaltioiden

välisen koordinoinnin sekä terveystoimenpiteiden soveltamisen suorista ja epäsuorista haitoista kärsiville kotieläintuottajille tarkoitettujen taloudellisten korvausvälineiden luomisen merkitystä ja kustannustehokkuutta;

81. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan tarvittavat resurssit tehokkaiden ja vaikuttavien ennaltaehkäisy- ja valvontaohjelmien toteuttamiseksi, mukaan lukien rahoitus-, eläinlääkintä-, tekninen ja hallinnollinen tuki, sekä tutkimuksen tekemiseksi sellaisten eläinten geneettisestä valinnasta, jotka ovat vastustuskykyisempiä uusille sairauksille;

82. korostaa, että on tärkeää toteuttaa oikea-aikaisia ja tehokkaita toimia eläintautien leviämisen torjumiseksi; kehottaa komissiota vahvistamaan erityistä nopeaa hälytys- ja reagointimekanismia, joka aktivoidaan eläintautiepidemiaepäilyn tai vahvistetun taudinpurkauksen tapauksessa, jotta varmistetaan reaaliaikainen tiedonvaihto epidemiatilanteesta kansallisten viranomaisten ja komission välillä, helpotetaan riskinarviointi- ja valvontatoimenpiteiden koordinointia jäsenvaltioiden välillä ja varmistetaan asianmukainen viestintä kaikille asiaankuuluville sidosryhmille, erityisesti kotieläintuottajille ja kuluttajille;

83. suhtautuu myönteisesti siihen, että vuoteen 2023 mennessä EU:ssa oli saavutettu jo puolet vuoden 2030 tavoitteesta vähentää mikrobilääkkeiden myyntiä ja käyttöä eläinlääketieteessä 50 prosentilla vuonna 2023; korostaa tarvetta jatkaa näitä toimia ja kehittää EU:n koordinoitu lähestymistapa eläintautien ehkäisyyn ja havaitsemiseen varhaisen seurannan, rokotusten ja bioturvallisuustoimenpiteiden avulla, jotta vältetään eläintautien lisääntyminen, joka saattaisi vaikeuttaa mikrobilääkkeiden vähentämistavoitteen saavuttamista;

84. korostaa, että on tärkeää kehittää edistyneitä diagnostisia välineitä, ennustavia malleja ja dekontaminaatioon käytettäviä tekniikoita; kehottaa komissiota harkitsemaan entistä tiukempia eläinten terveyttä koskevia EU:n tason normeja kotieläintuotannon turvaamiseksi, mukaan lukien säännökset tartuntatautivaaran aiheuttavien luonnonvaraisten eläinpopulaatioiden vähentämisestä tai poissulkemisesta sekä tarvittaessa eläinten kohdennetuista rokotuksista, jotta täydennetään kotieläinten vastuullista valintaa ja jalostusta, mikä voi auttaa vähentämään endeemisten ja uusien tautien esiintymistä;

85. kehottaa komissiota tunnustamaan eläinlääkealan roolin ja tukemaan sitä sen pyrkimyksissä tuoda bioteknologia laboratoriosta tiloille nopeuttamalla ja virtaviivaistamalla sääntelyprosesseja, rahoittamalla ja laajentamalla eläinten terveyttä koskevia bioteknologioita, tiedottamalla kotieläintuottajille ja kansalaisille niiden hyödyistä, parantamalla työvoiman taitoja ja antamalla

uudelleenkoulutusta sekä tukemalla tiedonkeruuta ja tekoälyn käyttöä maatiloilla ja eläinten terveyden alalla;

86. kehottaa komissiota parantamaan sekä suorien että välillisten kustannusten seurantaa ja niistä raportointia, jotta voidaan lisätä EU:n ja jäsenvaltioiden tukitoimien tehokkuutta ja nopeutta; panee tässä yhteydessä merkille, että FAO on kehittänyt uuden OutCosT-välineen (OUTbreak COSting Tool), jonka avulla maat voivat arvioida eläintautiepidemioihin ja niiden torjuntatoimenpiteisiin liittyvää taloudellista rasitetta;

87. tukee tiettyjen jäsenvaltioiden komissiolle esittämää pyyntöä mukauttaa EU:n lähestymistapaa eläintautien torjuntaan käyttämällä rokotuksia ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä ja osana laajempaa välineistöä aina kuin mahdollista ja lajista ja taudista riippuen;

88. korostaa kuitenkin, että rokottaminen on vieläkin tehokkaampaa silloin kuin sitä täydennetään bioturvaamis- ja valvontatoimenpiteillä; korostaa, että rokotustoimenpiteet on yhdistettävä immunologista resistenssiä koskeviin geneettisiin valintaohjelmiin, erityisesti alkuperäisrotujen osalta ja haavoittuvilla alueilla, pitkäaikaista suojaamista varten; korostaa, että tämän alan toimia on tehostettava asianmukaisesti helposti saatavilla olevilla ja kohtuuhintaisilla rokotteilla, riskitasoon kalibroiduilla bioturvaamistoimenpiteillä ja tuottajille kohdennetulla lisärahoituksella kaikissa jäsenvaltioissa vuoden 2027 jälkeisessä YMP:ssä;

89. korostaa eläinten terveyttä koskevan koordinoidun lähestymistavan merkitystä, johon sisältyy ennakoivia investointeja tutkimukseen, seurantajärjestelmiin, rokotteiden kehittämiseen ja hoitovaihtoehtoihin tunnettujen ja kehittyvien tautien hallitsemiseksi; panee merkille, että on kehitetty ns. DIVA-rokotteita, joiden avulla voidaan erottaa tartunnan saaneet eläimet rokotetuista eläimistä ja jotka mahdollistavat sen, että voidaan erottaa patogeenin tartuttamat eläimet niistä, jotka on rokotettu sitä vastaan; kehottaa siksi komissiota ottamaan huomioon viimeisimmän tieteellisen kehityksen ja tarkistamaan asetusta (EU) 2016/429[34], jotta voidaan luoda uusi terveystilanneluokka ”taudista vapaa rokotuksella”; kehottaa komissiota edistämään investointeja DIVA-rokotteiden tutkimukseen ja kehittämiseen Horisontti Eurooppa -puiteohjelman avulla ja nopeuttamaan niiden käyttöä kotieläintuottajien keskuudessa;

90. kehottaa komissiota tukemaan investointeja maatilojen bioturvallisuuteen lisäämällä rahoitusta, myös YMP:n ulkopuolella; kehottaa lisäksi komissiota vahvistamaan eläinten terveyttä koskevia

---

[34] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/429, annettu 9. maaliskuuta 2016, tarttuvista eläintaudeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta (”eläinterveyssäännöstö”) (EUVL L 84, 31.3.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj).

toimenpiteitä EU:n maatalousalalla koordinoimalla eläinrokotteiden, uusien antigeenien, diagnostisten reagenssien ja immunologisten eläinlääkkeiden tutkimusta, yhteishankintoja, varastojen kerryttämistä ja toimituksia EU-tasolla varautumis- ja varhaishavaintamekanismin avulla sekä edistämällä näiden tuotteiden kehittämistä EU:ssa; kehottaa komissiota varmistamaan tälle mekanismille riittävän rahoituksen;

91. kannustaa perustamaan strategisia varastoja, jotta uusien epidemioiden ilmaantuessa kyetään reagoimaan nopeammin; korostaa, että on kiireellisesti perustettava keskitetty ja yhdenmukaistettu tietopankkijärjestelmä eläinrokotuksille kaikissa jäsenvaltioissa; huomauttaa, että tällainen järjestelmä parantaisi jäljitettävyyttä ja tautien seurantaa, tukisi oikea-aikaista reagointia taudinpurkauksiin ja edistäisi eläinten terveyttä ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien EU:n toimintapolitiikkojen yleistä tehokkuutta; toteaa, että kattava rokotetietopankki helpottaisi rajatylittävää yhteistyötä, varmistaisi EU:n normien noudattamisen ja tarjoaisi arvokasta tietoa toimintapolitiikan kehittämistä, tutkimusta ja kotieläinten terveyden kestävää hallintaa varten;

92. tukee tutkimusta, joka koskee uusia tekniikoita virusten inaktivoimiseksi elintarvikkeissa, kuten korkeapainekäsittelyä, joka on osoittautunut lupaavaksi menetelmäksi elintarvikkeiden turvallisuuden ja laadun säilyttämiseksi; korostaa eläinten spesifisten ruokavalioiden ja rehukoostumusten merkitystä tiettyjen tautien leviämisen ehkäisemisessä ja eläinten yleisen terveyden ja selviytymiskyvyn parantamisessa;

93. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan alueita ja tekemään yhteistyötä alueviranomaisten kanssa sekä kuulemaan kotieläintuottajia näitä tauteja koskevien ennaltaehkäisy-, rokotus- ja hillitsemissuunnitelmien laatimisessa ja täytäntöönpanossa tavalla, jossa eläinten lopettamista vältetään niin paljon kuin mahdollista;

94. kehottaa lisäämään EU:n, teollisuuden sidosryhmien ja kansainvälisten kumppaneiden välistä yhteistyötä ja varmistamaan, että resurssit jaetaan tehokkaasti ja että tietämystä jaetaan tautien hallinnan ja ennaltaehkäisyn tehostamiseksi;

95. kehottaa komissiota lisäämään EU:n rahoitusta hävittämis- ja valvontajärjestelmiin jäsenvaltioissa; suosittelee luomaan kattavia taloudellisia tukijärjestelmiä, mukaan lukien korvausjärjestelmät, jotka kattavat koko toimitusketjun, jotta varmistetaan, että kaikki asianosaiset, erityisesti kotieläintuottajat, saavat asianmukaista tukea; korostaa, että vakavissa eläintautiepidemioissa, joista aiheutuu merkittäviä taloudellisia tappioita, on asetettava nopeutetusti saataville taloudellista tukea epävarmuuden vähentämiseksi ja taloudellisen jatkuvuuden säilyttämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita virtaviivaistamaan tukihakemusten arviointia, poistamaan tarpeettomat hallinnolliset esteet ja asettamaan selkeät

määräajat tukien maksamiselle, jotta maataloustuottajia voidaan auttaa suunnittelemaan ja vakauttamaan toimintaansa paremmin;

96. suhtautuu myönteisesti YMP:n yksinkertaistamista ja kilpailukykyä koskevassa komission vuoden 2025 paketissa esitettyyn ehdotukseen parantaa YMP:n valmiuksia tarjota taloudellista ja toiminnallista tukea kotieläintuottajille, jotka kärsivät luonnonkatastrofeista, ilmastoon liittyvistä epäsuotuisista sääoloista tai eläintaudeista, ottamalla käyttöön uuden kriisimaksun, jota jäsenvaltiot voisivat maksaa maaseudun kehittämisrahastojen puitteissa; katsoo, että tulevassa YMP:ssä on myös tuettava aktiivisesti kotieläintuottajien valmiuksia selviytyä eläintautien ja epidemioiden leviämisestä, erityisesti myöntämällä huomattavasti suuremmat määrärahat kriisinhallintavälineisiin ja maatalouden kriisivaraukseen, joka voidaan aktivoida nopeasti ja tehokkaasti asianomaisten tuottajien tukemiseksi;

97. kehottaa jäsenvaltioita täydentämään tätä aloitetta kehittämällä edelleen riskinhallintajärjestelmiä, jotka soveltuvat eläintauteihin liittyviin kriisitilanteisiin, myös helpottamalla pääsyä erityisten vakuutusjärjestelmien ja keskinäisten rahastojen piiriin; kehottaa komissiota ehdottamaan sellaisen uuden eurooppalaisen jälleenvakuutusvälineen perustamista, jonka kautta voidaan kattaa uusiin eläintauteihin liittyvät riskit ja varmistaa, että kaikilla maatiloilla on mahdollisuus tehdä vakuutussopimuksia suojautuakseen näiltä terveysuhkilta;

98. kehottaa komissiota arvioimaan, onko mahdollista perustaa Euroopan eläinten terveysrahasto, jotta voidaan tarjota nopeaa ja tasapuolista tukea taudin puhkeamisen yhteydessä; korostaa, että erilaisten eläintautien aiheuttamien riskien vuoksi on olennaisen tärkeää osoittaa varoja eläinten geneettiseen parantamiseen, jotta voidaan luoda taudeille vastustuskykyisempiä rotuja ja siten vahvistaa EU:n ruokaturvaa mahdollisten terveyskriisien varalta;

99. kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä kansainvälisten kauppakumppaneiden kanssa sen varmistamiseksi, että hyväksytään alueellistetut kauppakiellot ja tunnustetut inaktivointikäsittelyt, kuten keittäminen sekä pitkä kuivaus tai suolaus, mitkä vähentävät EU:n kotieläinteollisuudelle aiheutuvaa tarpeetonta taloudellista haittaa;

100. kehottaa komissiota arvioimaan tietyissä tapauksissa sellaisen varojen korvamerkintämekanismin toteutettavuutta, joka perustuu bioturvallisuuteen liittyviin hallinta- ja maatalouskäytäntöihin, ja arvioimaan sen soveltuvuutta kansainvälisissä yhteyksissä ja yhdessä EU:n kaikkein luotettavimpien kauppakumppaneiden kanssa;

101. kehottaa komissiota arvioimaan luonnonvaraisten sorkka- ja kavioeläinten kasvavasta määrästä aiheutuvia riskejä ja niiden vaikutuksia eläinten terveyteen, kansanterveyteen ja biologiseen

monimuotoisuuteen; katsoo tältä osin tarpeelliseksi toteuttaa horisontaalisia toimenpiteitä, joilla pyritään hallitsemaan liian suurta määrää asianmukaisesti;

Kaupalliset näkökohdat

102. korostaa, että EU:n kotieläintuotantoala on erityisen altis erilaisille ulkoisille häiriöille, kuten terveyskriiseille, äärimmäisille sääilmiöille, hintojen epävakaudelle ja toimitusketjujen häiriöille, sekä kasvavalle kilpailulle EU:n ulkopuolisista maista, joiden tuotteet eivät aina täytä korkeita eurooppalaisia ympäristöä, eläinten hyvinvointia, terveyttä ja elintarviketurvallisuutta koskevia normeja, mikä selittää sen, että kotieläintuottajat ovat ilmaisseet huolensa vastavuoroisuuden puuttumisesta ja maailmanlaajuisen kilpailun epäoikeudenmukaisuudesta; korostaa siksi tarvetta varmistaa tasapuoliset kilpailuedellytykset kansainvälisillä markkinoilla eurooppalaisten yritysten taloudellisen elinkelpoisuuden suojelemiseksi ja vastavuoroisten normien takaamiseksi kauppasopimuksissa; kehottaa siksi ottamaan alan haavoittuvuuden huomioon kauppasopimuksia tehtäessä;

103. kehottaa perustamaan tulevan monivuotisen rahoituskehyksen puitteissa erityisen välineen, jolla tuettaisiin maatalousaloja, myös kotieläintuotantoalaa, jotka saattavat kärsiä häiriöistä tai vaatia mukautuksia voimassa olevien kauppasopimusten vaikutusten seurauksena;

104. huomauttaa, että tilanteessa, jossa eläinperäisten tuotteiden ja erityisesti lihan kulutuksen EU:ssa voidaan vähintäänkin sanoa pysähtyneen mutta jossa eläinperäisen proteiinin maailmanlaajuisen kysynnän odotetaan kasvavan, olisi tunnustettava viennin taloudellinen merkitys sekä sen taloudellinen merkitys, että EU on maailman johtava ilmasto- ja eläinystävällisen maatalouden alue, joka vie maailmanmarkkinoille kestävyyteen liittyvää tietoa ja teknologiaa ja sitä edistäviä käytäntöjä, samalla kun varmistetaan, että EU on elintarvikeomavarainen; korostaa, että tämä voisi edistää tutkimusta ja innovointia sekä lisätä investointeja ja työllisyyttä; korostaa, että tässä yhteydessä investoinneista kotieläinten laadun ja geneettisen jäljitettävyyden parantamiseen on muodostumassa keskeisen tärkeitä, jotta voidaan vastata ravitsemuksellisesti arvokkaiden eläintuotteiden maailmanlaajuiseen kysyntään;

105. pitää valitettavana sitä tosiasiaa, että kauppakumppanimme eivät aina noudata samanlaisia kunnianhimoisia terveyttä, eläinten hyvinvointia, ympäristöä ja muita kestävyyttä koskevia normeja ja tavoitteita kuin EU:ssa noudatetaan; korostaakin, että EU:n kotieläintuottajat kilpailevat siksi epätasapuolisin toimintaedellytyksin EU-maiden ulkopuolisten tuottajien kanssa joko kansainvälisillä markkinoilla tai EU:n sisämarkkinoilla;

106. toteaa, että vaikka kaiken EU:n markkinoille saatetun elintarviketuonnin on täytettävä lopputuotteita koskevat asiaankuuluvat ja tiukat EU-normit, joita sovelletaan riippumatta siitä, onko tuote tuotettu kotimaassa vai tuotu, tuontituotteisiin ei yleensä vaadita sovellettavan tuotantovaatimuksia (joista käytetään termiä jalostus- ja tuotantomenetelmät);

107. korostaa, että EU:n terveys- ja ympäristönormien soveltamista tuotaviin maataloustuotteisiin ja maatalouselintarvikkeisiin koskevien komission päätelmien mukaan on olemassa poliittista liikkumavaraa soveltaa jalostus- ja tuotantomenetelmiin liittyviä terveyteen, ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyviä näkökohtia koskevia vaatimuksia tuontituotteisiin rikkomatta WTO:n sääntöjä; toteaa, että ennen tuotantonormien soveltamista tuontiin on aina olennaisen tärkeää tehdä tapauskohtainen arviointi, kuten komission kertomuksessa todetaan;

108. kehottaa komissiota varmistamaan sen kauppa- ja kestävyyspolitiikkojen paremman keskinäisen johdonmukaisuuden sisällyttämällä kaikkia eläintuotannon vaiheita koskevien ympäristöön, eläinterveyteen ja eläinten hyvinvointiin liittyvien normien vastavuoroisuuden peililausekkeiden avulla kaikkiin neuvoteltuihin kauppasopimuksiin sen varmistamiseksi, että EU:n normit täyttämättömiä tuontituotteita ei saateta EU:n markkinoille; kehottaa komissiota varmistamaan vaadittavan tuontituotteiden valvonnan ja tiukentamaan sitä kotimaisten tuottajien ja EU:n kuluttajien suojelemiseksi;

109. kehottaa komissiota vahvistamaan hyvin rahoitettua menekinedistämispolitiikkaansa lisäämällä EU:n maataloustuotteiden, myös eläinperäisten tuotteiden, määrärahoja ja varmistamaan, että maantieteellisiä merkintöjä tuetaan edelleen kansainvälisessä kaupassa laadun, jäljitettävyyden ja maaseudun kehittämisen keskeisenä pilarina; korostaa, että kotieläintuotantoala vastaa merkittävästä osasta eurooppalaisia maantieteellisiä merkintöjä, mukaan lukien juustojen, makkaroiden, kinkkujen ja tuoreen lihan kaltaiset tuotteet, jotka ovat tulosta sukupolvelta toiselle siirretystä asiantuntemuksesta ja tuotantomenetelmistä, jotka liittyvät tiiviisti niiden alkuperäalueeseen;

110. korostaa, että laatunimitykset esittelevät tuottajien työtä mutta lisäksi ne suojelevat perinteisiä käytäntöjä, edistävät eurooppalaisen gastronomian monimuotoisuutta ja auttavat säilyttämään tuotantotilojen kulttuuri-identiteetin; korostaa lisäksi selkeiden ja täsmällisten merkintöjen merkitystä, jotta voidaan parantaa tuotteiden jäljitettävyyttä ja suojella kuluttajia harhaanjohtavilta markkinointikäytännöiltä sekä EU:n ulkopuolella että EU:n sisällä, kuten siltä, että käytetään ”eurooppalaiselta kuulostavia” nimiä tai samankaltaisia nimiä, jotka antavat väärän kuvan siitä, että tuotteet ovat peräisin EU:sta tai paikallista alkuperää tai laatua;

111. kehottaa komissiota tukemaan edelleen kotieläintuottajia heidän pyrkimyksissään noudattaa EU:n normeja, jotta vältetään kilpailukyvyn heikkeneminen ja siitä johtuva EU:n tuotannon siirtäminen EU:n ulkopuolisiin maihin, joissa eläinten hyvinvointia ja tuotantoa koskevat vaatimukset ja sosiaaliset normit ovat heikommat, ja varmistamaan, että tuottajilla on mahdollisuus saada rahoitusta kotieläinten genetiikan parantamiseen, jotta kilpailukykyä voidaan vahvistaa laadun eikä määrän avulla;

°

° °

112. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.